

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JULI 2019

Liahona

Pionjärer: Deras
heroiska liv, vårt arv
av tro, sidorna 20, 28

De tolv apostlarna:
Ett global kallelse och ett personligt tjänande,
sidan 12

Hur man övervinner
osäkerhet: En
tjänanwdegärning åt
gången, sidan 22

KYRKAN
FINNS HÄR

Bangalore **Indien**

Här är några fakta om kyrkan i Indien i dag:

1

Tempel som ska byggas i Bangalore

Kyrkans
medlemsantal

13,570

43

Församlingar och grenar (Convent Road församlings möteshus visas längst ner i mitten av fotot)

Missioner

2

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ
and Jesus' name only

5

Indiska språk som delar av eller hela Mormons bok finns tillgänglig på

Större språk som talas i Indien

22

1851

Flera personer döps och en liten gren öppnas i Calcutta.

1993

Indienmissionen Bangalore organiseras med 1 150 medlemmar i 13 grenar.

2007

Indienmissionen New Dehli skapas.

2012

Den första staven organiseras, i Hydebarad, av president Dallin H. Oaks

Hur kan vi
skapa en
inkluderande
kultur i kyrkan?

8

Det har allt med himlen att göra

Det var en sällsynt förmån att få intervjuar varje medlem i de tolv apostlarnas kvorum för att sedan skriva om det heliga apostlaskapet (se "Vi är vittnen", s. 12).

När jag hade pratat med president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, tittade jag tillbaka på hans kontor. Han satt vid sitt skrivbord och skrev ett generalkonferenstal. Han har verkat längst i kyrkan av alla generalauktoriteter. Han inröstades till de sjuttios första kvorum 1976. Han såg ut att vara både trött och energisk. "Hur mår du?" hade han precis frågat mig, följt av en vänlig uppmaning: "Trötta inte ut dig." De orden betydde mycket för mig med tanke på att han var en person som hade tackat ja till kallelsen att outtröttligt tjäna Herren i hela sitt liv.

De tolv är kallade att "ordna med alla [kyrkans] angelägenheter i alla nationer" (L&F 107:33). Men när man är med dem skiftar de fokus från en världsomfattande kyrka till personen framför dem. De kom till sitt ämbete från positioner som var väl ansedda av världen, men när jag lämnade deras kontor var det alltid samma drag som utmärkte dem: ödmjuka och vänliga.

"Ibland frågar jag mig själv: 'Hur i hela världen kommer det sig att jag är här med dessa enastående män?'" berättade president Ballard för mig. Sedan vittnade han: "Det har allt med himlen att göra." Jag hoppas att du gillar den här inblicken i en apostels ämbete.

Sarah Jane Weaver
Redaktör för *Church News*

Vi är vittnen:
De tolv apostlarna i dag
*Sarah Jane Weaver
och Jason Swensen*

12

Vårt fortgående
pionjärv

20

Ett heligare mönster
för tjänande

Patrick Kearon

22

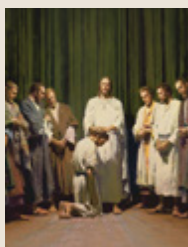
- 5 Religion: En välsignelse för oss och för samhället** 🕒
Religion påverkar inte bara vår ande utan också vårt samhälle, vår hälsa och våra relationer.
- 6 Porträtt av tro: Iona Wikaira – Kaikohe, Nya Zeeland** 🕒
Iona har sett hur vikt-

igt det är att uppehålla sina normer. Hon kan hålla sig sansad när hon fokuserar på Frälsaren.

- 8 Stödverksamhetens principer: Hur kan vi skapa en inkluderande kultur i kyrkan?**
När vi kultiverar en inkluderande inställning kan vi förändra livet för dem som kanske känner sig ensamma.
- 12 Vi är vittnen: De tolv apostlarna i dag**
Sarah Jane Weaver och Jason Swensen
Nutida apostlar delger sina tankar om sitt heliga ämbete.
- 20 Vårt fortgående pionjärv** 🕒
Hur kan du hedra och dela med dig av ditt pionjärv?
- 22 Ett heligare mönster för tjänande**
Patrick Kearon
Tjänande är något av det mest utmärkande hos kyrkans medlemmar. Se hur du kan förbättra din förmåga att tjäna andra.
- 28 Samla ett kompani**
I det här förhandsutdraget ur *De heliga* volym 2 förbereder sig kyrkans tidiga medlemmar för att flytta västerut.
- 32 Sista dagars heliga berättar** 🕒
Hennes löfte till ett barn blir till en välsignelse. Bön ger frid under en familjeprövning. Ett obehagligt ögonblick ger vika för lugn. När ihärdighet leder till upplysning.
- 36 Oberoendets välsignelser: Sex steg mot att få ett jobb**
Bruno Vassel III
Här är sex enkla steg mot att hitta och få det jobb som passar dina färdigheter.

🕒 Korta budskap

På omslaget
Kristus ordinerar de
tolv apostlarna,
av Harry Anderson.

Avdelningar

Unga vuxna

42

Personliga upplevelser från personer som **återvände hem i förtid** från sin mission visar att du kan göra den övergången **med Frälsarens hjälp**.

Ungdomar

50

Han behöver hjälp av Herren för att kunna gå på college; **arbete är en glädje**, inte en börda; du kan **vara ett vittne om Kristus**; en öken blir en andlig tillflyktsort; ett brev är den bästa presenten och **vad du hittar i Mormons bok**.

Barn

Vänner

Lär dig hur man **sprieder evangeliet** med kärlek. Lär dig om medlemmarna som bor i Kambodja. Bestäm dig för **vad det innebär att vara kristen** för dig.

DIGITALA ARTIKLAR

Att övervinna missmod*Oberoendeservice*

Livet är fullt av utmaningar. Men det finns alltid ett sätt att uppnå glädje och hopp igen.

Hur man kan stötta missionärer som kommer hem i förtid*Kevin Theriot, PhD*

Missionärer som kommer hem i förtid behöver vår kärlek och förståelse.

JULI 2019 ÅRGÅNG 143 NUMMER 7
LIAHONA 18607 180
Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka
av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Chefredaktör: Randy D. Funk
Rådgivande: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Christina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Verkställande direktör: Richard I. Heaton
Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon
Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr
Publiceringsassistent: Camila Castrillon
Skriv- och redigeringslag: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff,

Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeannette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning: Översättningstjänst
Mariatorget 1A
118 48 STOCKHOLM
Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org
För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkorytt: Gösta Körlof
Redaktör: Terez Nilsson
Kromhult 202
241 65 Harlösa
Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik
Sveagatan 8A
441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta kundtjänsten.
Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org
Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange *Liahona* och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, islamska, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estriska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)
© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property

Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: July 2019 Vol. 143 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

RELIGION: *En välsignelse för oss och för samhället*

Tro och religion är en central del av vår identitet. Vår tro, och religion i allmänhet, påverkar det vardagliga livet. Många studier av kristna samfund och andra religioner har kommit fram till att troende är friskare och mer benägna att bidra till samhället. Forskningsresultaten som presenteras här är bara några exempel på hur religion förbättrar våra liv:

Relationer

SLUTNOTER

1. Se Arthur C. Brooks, *Gross National Happiness: Why Happiness Matters for America—and How We Can Get More of It* (2008), s. 52.
2. Se Rodney Stark, *America's Blessings: How Religion Benefits Everyone, Including Atheists* (2012), s. 4.
3. Se Robert D. Putnam, *Bowling Alone* (2000), s. 66–67.
4. Tyler J. VanderWeele, "Does Religious Participation Contribute to Human Flourishing?" *Big Questions Online*, 14 jan. 2017, bigquestionsonline.com.
5. Stark, *How Religion Benefits Everyone*, s. 4.
6. Brooks, *Gross National Happiness*, s. 48.
7. Se Andrew Sims, *Is Faith Delusion? Why Religion is Good For Your Health* (2009), s. 220.
8. Se Stark, *How Religion Benefits Everyone*, s. 4, 106–107, 111.

RELIGIÖSA PERSONER:

➤ ÄR MER BENÄGNA ATT GE AV SIN TID FRIVILLIGT,¹ BIDRA TILL VÄLGÖRENHET² OCH GÅ MED I KLUBBAR OCH GRUPPER³

➤ HAR SUNDARE "SOCIALA RELATIONER OCH STABILA[RE] ÄKTENSKAP" SAMT STÖRRE SOCIALA NÄTVERK⁴

➤ "ÄR MER BENÄGNA ATT GIFTA SIG, MINDRE BENÄGNA ATT SKILJA SIG [OCH] UTTRYCKER HÖGRE NIVÅ AV TILLFREDSSTÄLLELSE MED SIN ÄKTA HÄLFT"⁵

➤ "ÄR OMKRING 30 PROCENT MER BENÄGNA ... ATT SÄGA ATT DE ÄR MYCKET LYCKLIGA."⁶

➤ HAR LÄGRE DEPRESSIONSNIVÅER OCH MINDRE ÅNGEST.⁷

➤ TENDERAR ATT LEVA SJU ÅR LÄNGRE ÄN DE SOM INTE ÄR RELIGIÖSA.⁸ ■

Samhället

Hälsa

Iona Wikaira

Kaikohe, Nya Zeeland

Iona ställs inför utmaningar som fångvaktare men får styrka och håller sig lugn genom sin tro på Jesus Kristus.

CHRISTINA SMITH, FOTOGRAF

Jag har märkt att när personer på jobbet vet att man tillhör kyrkan så får de respekt för en och för kyrkan när de ser att man inte sänker sina normer på grund av miljön man är i. Det är därför det är viktigt för mig att försöka vara ett gott exempel på en sista dagars helig.

I varje situation tänker jag: "Hur vill Frälsaren att jag betar mig? eller "Hur vill han att jag hanterar det här?" I alla situationer försöker jag se till att mina handlingar speglar det som Frälsaren skulle göra. Det hjälper mig att vara mycket mer sansad och lugn även i en kaotisk och tuff arbetsmiljö.

LÄR DIG MER

President Thomas S. Monson (1927–2018) talar om vikten av att vara ett exempel för alla runt omkring oss på lds.org/go/7197. Hitta fler berättelser i serien "Porträtt av tro" på lds.org/go/18.

Stödverksamhetens principer

Hur kan vi skapa en inkluderande kultur i kyrkan?

När vi tittar oss omkring i våra församlingar och grenar ser vi personer som verkar ha lätt för att passa in. Det vi inte inser är att även bland dem som verkar passa in finns det många som känner sig utanför. En studie, till exempel, visade nyligen att nästan hälften av alla vuxna i Förenta staterna rapporterar att de känner sig ensamma, utanför eller isolerade från andra.¹

Det är viktigt att vi känner oss inkluderade. Det är ett grundläggande mänskligt behov, och det gör ont att känna sig utanför. Om vi känner oss utanför kan vi bli ledsna eller arga.² Om vi känner att vi inte passar in är vi benägna att söka efter en plats där vi känner oss hemma. Vi behöver hjälpa alla att känna sig hemma i kyrkan.

Inkludera som Frälsaren

Frälsaren var det fullkomliga exemplet på att värdesätta och inkludera andra. När han valde sina apostlar brydde han sig inte om status, välstånd eller yrkesnivå. Han värdesatte den samariska kvinnan vid brunnen och vittnade för henne om sin gudomlighet fastän judarna såg ner på samarierna (se Joh. 4). Han ser till hjärtat och har inte anseende till person (se 1 Sam. 16:7; L&F 38:16, 26).

Frälsaren sa:

”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra.

Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar” (Joh. 13:34–35).

Vad kan vi göra?

Ibland är det svårt att avgöra om någon känner sig utanför. De flesta säger det inte – i alla fall inte så tydligt. Men om vi har ett kärleksfullt hjärta, den Helige Andens

vägledning och anstränger oss att vara uppmärksamma kan vi se om någon inte känner sig inkluderad på kyrkans möten och aktiviteter.

Möjliga tecken på att någon känner sig utanför:

- Stängt kroppsspråk, till exempel att hålla armarna i kors eller titta ner.
- Sitter längst bak i rummet eller sitter för sig själv.
- Kommer inte till kyrkan eller kommer oregelbundet.
- Lämnar möten eller aktiviteter tidigt.
- Deltar inte i samtal eller lektioner.

De här exemplen kan också vara tecken på andra känslor, till exempel att han eller hon är blyg, har ångest eller känner sig obekvämt. Medlemmar kan känna sig "annorlunda" när de är nya i kyrkan, kommer från ett annat land eller en annan kultur eller nyligen har upplevt en traumatisk förändring, så som skilsmässa, en närståendes död eller tidig hemkomst från missionen.

Oavsett orsak ska vi inte tveka att räcka ut handen i kärlek. Det vi säger och gör kan skapa en känsla av att alla är välkomna och att alla behövs.

BERÄTTA OM DINA UPPLEVELSER

Skicka oss dina upplevelser av att tjäna andra eller bli betjänad. Gå till liahona.lds.org och klicka på "Submit an Article or Feedback".

Några sätt att vara inkluderande och välkomnande

- Sitt inte alltid med samma personer i kyrkan.

- Inkludera andra i samtal.

- Ta dig tid till att tänka på vad det egentligen innebär när vi säger att kyrkan är till för alla, oavsett hur vi skiljer oss från varandra. Hur kan vi förverkliga det?

- Låt andra bli en del av ditt liv. Du kan inkludera dem i aktiviteter som du håller på att planera.

- Uttryck kärlek och ge uppriktiga komplimanger.

- Undanhåll inte din vänskap bara för att någon inte motsvarar dina förväntningar.

- När du ser något unikt hos en person, var då intresserad av det i stället för att ignorera eller undvika det.

- Hitta och bygg på gemensamma intressen.

- Se förbi personens yttre och titta på den sanna personen. (För mer information om det här ämnet, se "Att tjäna är att se andra som Frälsaren ser dem", *Liahona*, juni 2019, s. 8–11.)

Välsignad genom att bli inkluderad

Christl Fechter flyttade till ett annat land efter att ett krig hade söndrat hennes hemland. Hon talade inte språket så bra och kände ingen i grannskapet, så först kände hon sig isolerad och ensam.

Som medlem i kyrkan fattade hon mod och började gå i sin nya församling. Hon var rädd att hennes starka brytning skulle hindra andra från att vilja prata med henne eller att hon skulle dömas för att hon var ensamstående.

Men hon träffade personer som hade överseende med olikheterna och välkomnade henne i sin vänkrets. De visade henne kärlek och snart började hon hjälpa till att undervisa en primärklass. Barnen var bra föredömen när det gällde att acceptera henne, och känslan av att vara älskad och behövd stärkte hennes tro och återuppväckte hennes hängivenhet mot Herren.

Det är inte alltid lätt att känna sig bekväm med personer som skiljer sig från oss. Men genom att öva kan vi bli bättre på att se värdet i olikheter och uppskatta det unika som varje person bidrar med. Som äldste Dieter F Uchtdorf i de tolv apostlarnas kvorum har sagt, kan våra skillnader göra oss till ett bättre och lyckligare folk: ”Kom, hjälp oss bygga och stärka en kultur av helande, vänlighet och barmhärtighet mot alla Guds barn.”³ ■

SLUTNOTER

1. Se Alexa Lardieri, ”Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So”, *U.S. News*, 1 maj 2018, usnews.com.
2. Se Carly K. Peterson, Laura C. Gravens, och Eddie Harmon-Jones, ”Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism”, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, vol. 6, nr 3 (juni 2011), s. 277–285.
3. Dieter F. Uchtdorf, ”Tro, älska, gör”, *Liahona*, nov. 2018, s. 48–49.

UPPTÄCK MER

För fler idéer, läs ”Vi kan bättra oss: Välkomna andra in i fållan”, *Liahona*, sep. 2017.

PRAKTISERA

Syster Linda K. Burton, före detta generalpresident för Hjälpföreningen, har sagt: ”Observera och tjäna” (*Liahona*, nov. 2012, s. 78). Genom att följa det rådet kan vi skapa församlingar och grenar där alla känner sig inkluderade och behövda. Här är några fler idéer att beakta:

- När vi kommer in i kyrkan kan vi **titta oss omkring och se** vem Herren vill att vi ska inkludera i vår vänskrets den dagen.
- I bland undviker vi dem som skiljer sig åt från oss eller som går igenom något svårt därför att vi är rädda att säga något som är fel. Det kan göra att de känner sig isolerade och undrar varför ingen pratar med dem. **Sitt hos dem, uttryck kärlek och ställ uppriktiga frågor.** Fråga dem om hur de upplever sina utmaningar och hur du kan vara till hjälp.
- I våra tal och på Söndagsskolans lektioner kan vi välja att **använda exempel som visar att enskilda och familjer i olika situationer** kan följa evangeliet och ta del av dess välsignelser.
- Klassdeltagarna kan bli storligen välsignade av att lärare **inkluderar medlemmar i olika åldrar, nationaliteter och familjesituationer.** Vi har mycket att lära av alla trofasta medlemmar i kyrkan vilkas upplevelser skiljer sig från våra.
- Lärare kan skapa en trygg plats för alla där de kan berätta om sina upplevelser av att följa evangeliet. När någon ger en kommentar kan läraren **ge ett positivt svar på något av det som har sagts.** Det är då troligare att klassdeltagarna känner sig säkrare och mer bekväma med att berätta om sina tankar.

Vi är vittnen: De tolv apostlarna i dag

Nutida apostlar delger sina tankar om sitt heliga ämbete.

Sarah Jane Weaver och Jason Swensen

Kyrkonytt

Under de 189 år som gått sedan Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades har 102 män kallats att verka som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum. Herren har befallt om många förändringar i kyrkan sedan dess, men en apostels grundläggande plikter förblir desamma.

I sitt kontor nära Temple Square berättar president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, om det andliga uppdrag som getts apostlarna att vittna om Frälsaren runtom i världen, om det speciella band de har till missionärerna och om några vanliga missuppfattningar om apostlar, siare och uppenbarare. När president Ballard får frågan om han kan rekommendera några andra medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum som skulle kunna berätta om sitt heliga ämbete, svarar han snabbt: ”Ja. Allihop.”

I harmoni

Vår tids apostlar ställs inför stora utmaningar. De betjänar församlingar världen över som prövas av politisk oro, upplösning av familjer, obevekliga påtryckningar från sociala medier och ekonomisk instabilitet. Det är viktigt att apostlarna förstår de utmaningar och omständigheter som medlemmarna ställs inför.

Som ledare i kyrkan måste apostlarna lära känna människorna och deras omständigheter för att kunna tjäna dem bättre.

”Vi behöver lära oss vad det är som påverkar folks liv”, säger äldste Ulisses Soares. ”Apostlarna behöver ständigt lära, fråga och ta emot inspiration och uppenbarelse.”

Det är viktigt att vara i harmoni med det som medlemmarna ställs inför, men det är ännu viktigare för apostlarna att noga lyssna på Guds vägledande röst och vara i harmoni med Herrens vilja, säger president Ballard. ”Det här är Herrens kyrka, och vår stora utmaning är att se till att vi förstår hur Herren vill att vi arbetar med hans rike här på jorden”, säger president Ballard.

Särskilda vittnen

När var och en av apostlarna berättar om sitt ämbete blir det snabbt uppenbart att administrativa angelägenheter inte är deras främsta prioritering. Deras huvudansvar är exakt det samma som det alltid har varit – de ska vara ”särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen” (L&F 107:23).

Frälsarens sista instruktion till sina apostlar (se Matt. 28:19–20) var att gå ut och ”undervisa, vittna och döpa, och att bygga och stärka hans kyrka”, säger president Ballard.

Apostlarnas uppdrag har inte ändrats. ”Först och främst är vi hela tiden vittnen om att Herren Jesus Kristus lever”, säger äldste David A. Bednar. ”Vi är inte administratörer; vi predikar Jesu Kristi evangelium.”

Apostlar har i uppdrag ”att vara resande vittnen” som åker ut ”i hela världen”, säger äldste Jeffrey R. Holland. ”Vi vill att även kyrkans mest avlägsna enhet, geografiskt sett, ska känna att det finns en mycket nära länk mellan dem och Herrens profet”, säger han. ”Det sägs ofta att ’i kyrkan är världen mycket liten’. När det gäller kontakten med apostlarna hoppas vi att det alltid är så.”

Når ut till varje stav

Äldste Quentin L. Cook förklarar att under en fyraårs-period får varje stav och församling, distrikt och gren i kyrkan besök av en apostel som träffar ledarna och under-visar dem om profetiska prioriteringar.

”Under ledarskapskonferenserna fullföljer vi vårt doktrin-ära uppdrag att ’bygga upp kyrkan och ordna med alla dess angelägenheter i alla nationer’ [L&F 107:34] under ledning av första presidentskapet”, säger han.

De rika, mäktiga upplysande upplevelser som medlem-marna i de tolv apostlarnas kvorum har upplevt vägleder tillsammans dessa lokala ledare när de fattar viktiga beslut för att uppmuntra och stödja medlemmarna genom deras utman-ingar, säger äldste Bednar.

”Under våra besök på olika platser känner vi medlemmar-nas godhet”, säger äldste Gerrit W. Gong. ”Vi lyssnar på deras upplevelser och lär oss sådant som hjälper oss förstå när vi

rådgör tillsammans som kvorum om det som händer i olika delar av världen och i kyrkans olika grupper.”

Genom våra resor till ledarskapskonferenser ”får vi möjlig-het att umgås med underbara, fina människor”, säger äldste Cook. ”Vi åker hem till dem och får chansen att tjäna dem. ... Det är när vi tjänar de heliga som våra hjärtans berörs som djupast. Vi gör det med vägledning av den helige Anden och Frälsaren och med kunskap som kommit genom erfarenhet – en del av den alltför helig för att nämna”, säger han.

Den enskilde

Efter 43 år som generalauktoritet och nu i sitt fjärde årtionde av tjänande i de tolv apostlarnas kvorum har pre-sident Ballards plikter tagit honom till de flesta av världens länder, där han har tjänat oräkneliga medlemmar och mis-sionärer personligen. Miljontals människor har lyssnat på hans tal under generalkonferenser och andra möten. Han har

Ordet apostel kommer från ett grekiskt ord som betyder "att sändas". Liksom fallet var med de första apostlarna sänder Frälsaren fortfarande ut sina apostlar "i hela världen" (Mark. 16:15–16).

"Det handlar om aktningen och äran som kyrkans medlemmar tillägnar apostlaskapets ämbete."

Äldste Rasband säger att när han ordinerades till apostlaskapet fick han följande instruktion: "Vi sätter dig nu i ställning att vara ett särskilt vittne om Kristi namn i hela världen ... alltid och i varje omständighet." De orden var en del av min ordination – 'alltid och i varje omständighet'."

En viktig relation

Apostlarna och kyrkans drygt 70 000 heltidsmissionärer har en helig, ja ömsesidig, relation.

Ordet *apostel* kommer från ett grekiskt ord som betyder "att sändas", förklarar äldste Dale G. Renlund. Tänk på Frälsarens avgörande uppmaning till sina apostlar fordom: "Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt ska bli frälst" (Mark. 16:15–16).

När de tolv följer den uppmaningen är de "rättfärdigt engagerade" i missionsarbete och för att framföra evangeliets budskap, säger president Ballard.

Liksom Paulus fordom delegerar dagens apostlar under bön sina plikter att sprida evangeliet till andra. Och liksom apostlarna sänds missionärer ut över hela jorden för att undervisa om Kristi evangelium. "Det är de tolv som utövar nycklarna de har för att tilldela dem missioner", säger äldste Bednar. "Och så sänder vi ut dem."

Herren förblir missionsarbetets vägledande överhuvud. Han bemyndigar sina levande apostlar, som vid olika tidpunkter tjänar i verkställande missionärsrådet, att förkunna hans vilja för de heltidsmissionärer som verkar på fältet.

ett globalt ansvar, men den Helige Anden manar honom att prata med och välsigna enskilda. Det kan ses som en paradox, men det är Frälsarens sätt, säger han. "Då och då får jag ett brev av någon där det står: 'Jag var på ett möte, och du sa något som förändrade mitt liv.' Det är den Helige Andens kraft. Herren detaljstyr sin kyrka."

Ett "oräkneligt antal fina, enkla upplevelser med kyrkans medlemmar över hela världen" utmärker den apostoliska verksamheten, säger äldste Bednar. "Herren sänder en medlem i de tolv apostlarnas kворum till vissa platser vid vissa tider där vi träffar trofasta sista dagars heliga och andra som ofta har det svårt eller är i behov av tröst och uppmuntran. Gud iscensätter de här mötena", säger äldste Bednar.

Äldste Ronald A. Rasband säger att när han hade kallats till apostlaskapet insåg han att han behövde lägga extra tid till varje aktivitet i sitt liv så att han kunde hälsa på kyrkans medlemmar och andra. "Det handlar inte om mig", säger han.

President Ballard i Spanien

Äldste Holland i England

Äldste Uchtdorf i Ryssland

Sådana administrativa plikter innebär mer än att bara ”leda organisationen”, säger äldste Bednar. Apostlarna har prästadömetts nycklar till Israels insamling. ”Vi tillhandahåller andlig översyn och vägledning så att arbetet utförs på det sätt som Herren vill”, säger han.

Äldste Dieter F. Uchtdorf är ordförande för kyrkans verkställande missionärsråd. På skrivbordet i hans kontor står en liten bronsskulptur av två ivrigt cyklande missionärer som kanske är på väg till en undervisning. När han ser bronsskulpturen påminns han om det obrytbara bandet mellan apostlarna och missionärerna. ”Var och en av de 70 000 missionärerna utför ett heligt tjänande och kallas av Herren genom ett brev från Guds profet att vara representanter för Frälsaren. De är de tolv förlängda arm.”

”Vi pratar med dem när vi har tid”, säger president Ballard. ”Vi låter dem ställa frågor. Vi försöker hjälpa dem hitta, undervisa, döpa och stärka vår himmelske Faders barn.”

Båda grupperna, som samarbetar, sänds ut för att sprida evangeliets goda nyheter i hela världen. ”Vi ser heltidsmissionärerna som våra medarbetare”, säger äldste D. Todd Christofferson.

Missuppfattningar

Några som observerar kyrkan utifrån kan tro att den leds som ett bolag, men apostlaskapet ”liknar inte på något sätt företagsledarskap. Det är något helt annat”, säger äldste Gary E. Stevenson. ”En Herren Jesu Kristi apostel är egentligen som en präst eller herde.” Rollen som vittne om Jesus Kristus i världen ”präglar och utmärker oss”.

Äldste Neil L. Andersen säger att i de tolv apostlarnas

kvorum finns inga fraktioner, ingen politisk värvning eller strävan efter makt. ”Det finns olika åsikter” men ”ingen egoism”.

Herren för samman många personer från olika yrkesbanor och bakgrunder, säger äldste Andersen. Men ”de är lika i sina vittnesbörd om Frälsaren och när det gäller ödmjukhet. De söker inte någon ställning; de försöker inte vara den smartaste personen i rummet. Herren kan arbeta med det. Jag har aldrig sett någon [av de tolv] visa ilska, och jag har aldrig sett någon nedvärdera någon annan.”

Apostlaskapet utmärks av ödmjukhet, säger äldste Uchtdorf. Deras ämbete gör att de känns igen på nästan alla platser de reser till, ”men vi vet att det inte handlar om oss – det handlar om Herren. Vi representerar honom. ... Det handlar om hans storhet.”

Vi har alla kallats att tjäna

Efter sin död och uppståndelse undervisade Frälsaren lärjungarna i fyrtio dagar och uppsteg sedan till himlen. Med

Äldste Christofferson i Mexiko

Äldste Bednar i Peru

Äldste Cook i Argentina

ett tomrum i de tolv apostlarnas kворum – skapat genom Judas Iskariots död – samlades kворumets medlemmar och bad Herren om råd.

Två män, Mattias and Barsabbas, fördes fram och apostlarna bad att Herren skulle visa ”vem av dessa två du har utvalt ... [och] lotten föll på Mattias, och han räknades sedan som apostel tillsammans med de elva” (se Apg. 1:23–26).

Varken då eller nu ”är ämbetet apostel något som man åstadkommer eller uppnår”, förklarar äldste Renlund. ”Det är inget ämbete som man förtjänar. Mattias i Apostlagärningarna, kapitel 1, valdes av Gud, inte Barsabbas. Gud sa inte varför. Men det vi bör veta är att Barsabbas vittnesbörd om Frälsaren och hans uppståndelse var lika mäktigt som Mattias.

Gud valde”, förklarar han. ”Om Barsabbas fullföljde det ämbete han hade, skilde sig hans belöning inte från den som Mattias skulle ha fått, förutsatt att han förhärlikade sitt ämbete.”

Äldste Andersen i Brasilien

På samma sätt som Barsabbas vittnesbörd var lika mäktigt som Mattias vittnesbörd har varje medlem i kyrkan rätt till, och kan ”utveckla en apostalliknande relation med Herren”, säger president Ballard.

Att tjäna Herren och kyrkan är ”en förmån och en välsignelse. Det är en ära”, säger äldste Uchtdorf. ”Herren visar sin kärlek till oss, och vi kan visa vår kärlek till Herren genom att göra allt han ber oss att göra.”

En helig upplevelse

Att vara en del av ett resande högråd är en helig upplevelse, säger äldste Andersen. ”När vi vittnar förmedlas det vittnesbördet till människornas hjärtan, delvis på grund av vår ordination.”

Äldste Christofferson säger att i början av sin apostoliska verksamhet kände han sig överväldigad av de förmodade förväntningarna. Men sedan fick han ett enkelt budskap av Herren: ”Glöm bort dig själv och vad andra kanske tycker om dig, oavsett om de är imponerade eller besvikna eller något annat. Fokusera bara på det jag vill ge dem genom dig. Fokusera på vad jag vill att de ska höra genom dig.”

För ett antal år sedan var äldste Christofferson på besök i Mérida, Venezuela, där en liten pojke, kanske 7 år gammal, såg honom genom ett fönster och ropade: ”*El Apostol, el Apostol!*” (”Aposteln, aposteln!”)

”Det är bara en liten händelse, men den visade hur djup uppskattning till och med barnen har för ämbetet”, säger han. ”Det handlar inte om personen som har ämbetet. Det barnet hade lärt sig den nivån av uppskattning för ämbetet och vad det representerar.” ■

Hur kan vi stödja våra ledare?

Sarah Jane Weaver och Jason Swensen

Kyrkonytt

Genom att välja att stödja de tolv apostlarna visar kyrkans medlemmar sin tillit till varje apostels löfte om lydnad mot Frälsaren.

Under de tårfyllda dagarna efter en brand som ödelade hela bostadsområden i Sonoma County, Kalifornien, reste äldste Ronald A. Rasband i de tolv apostlarnas kvorum till de utsatta samhällena för att vara med kyrkans medlemmar.

Han var på en tjänandemission. Han och syster Melanie Rasband tröstade de drabbade medlemmarna i deras möteshus och vid kanterna av deras förkolnade bostäder.

Och vart han än åkte kom medlemmar fram för att skaka hand. Det var en uppskattande gest. De tackade aposteln för hans stöd. Men varje handskakning kommunicerade en gemensam känsla: ”Jag stödjer dig.”

En handling i tro

Röstning är en helig handling som förbinder kyrkans medlemmar med dess ledare, säger äldste Gary E. Stevenson. Med över 16 miljoner medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är det relativt få som någonsin får prata ansikte mot ansikte med en apostel eller skaka en apostels hand. Men alla medlemmar har möjlighet att skapa ett band till de här och andra ledare i kyrkan genom en formell röstning och dagliga stödjande handlingar, säger president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

”Vi ger vår stödjande röst genom att räcka upp handen men också genom våra hjärtan och våra handlingar, säger äldste Gerrit W. Gong. ”Vi stödjer kyrkans ledare på samma sätt som vi stödjer varandra. Vi vet att vi är sammanbundna genom förbund.”

Att be för apostlarna är en oskattbar del av att stödja, säger äldste Ulisses Soares. ”Vi är vanliga människor, och Herren har kallat oss till något som övergår vår förståelse. Men vi känner att vi kan nå den förmågan eftersom medlemmarna ber för oss.”

Tro föregår och följer stödjandet, tillägger äldste Soares. ”Genom att stödja apostlarna hjälper du Frälsaren att utföra sitt arbete. Din tro hjälper Herren åstadkomma det han kommunicerar genom sina profeter och uppenbarare.”

”Jag älskar bilden av armar höjda i rät vinkel och meningen bakom det”, säger äldste Jeffrey R. Holland. Att få kyrkans medlemmars stödjande röst är andligt sett som att få livgivande mat för apostlarna, tillägger han. ”Varje röst räknas, liksom varje hjälpanande hand. Ingen behöver tjäna ensam i kyrkan, oavsett ämbete.”

Äldste Rasband i Indien; äldste Stevenson i Hongkong; äldste Renlund i Brasilien; äldste Gong i Shanghai, Kina; äldste Soares vid Brigham Young University

En långvarig sedvänja

Sedvänjan att ge apostlarna sin stödjande röst i kyrkan går tillbaka till återställelsen av Jesu Kristi evangelium. Ända från första dagen uppmanades medlemmarna att godkänna kyrkans ledares ämbeten och att stödja dem i det ämbetet.

Den 6 april 1830 samlades Joseph Smith och hans nyligen döpta efterföljare i ett litet timmerhus som tillhörde Peter Whitmer Sr i Fayette, Seneca County i staten New York.

Joseph ställde sig upp och frågade deltagarna om de ville att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga skulle organiseras.

De nya medlemmarna utövade principen om enhälligt bifall och räckte upp händerna för att ge sitt godkännande genom enhällig röstning. Sedan gav de sitt godkännande till Joseph Smith och Oliver Cowdery som sina lärare och andliga rådgivare.

”Att vara medlem i kyrkan är något mycket personligt”, säger äldste Holland. ”Varje individ räknas. Det är därför vi verkar enligt principen om enhälligt bifall. Vi vill att alla ska ha en åsikt, ge uttryck för den och vara eniga i verkets fortgång.”

En handling som upphöjer oss alla.

När medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum tackar ja till apostlaskapet känner de sig nödgade att göra Herrens vilja, säger äldste Dale G. Renlund. Genom att välja att stödja de tolv visar medlemmarna sin tillit till varje apostels löfte om lydnad mot Frälsaren.

Sista dagars heliga som ger sin stödjande röst till en apostel stöder samtidigt hela kворumet, säger äldste Quentin L. Cook.

Den heliga röstningen lyfter och välsignar apostlarna – men den lyfter också dem som stöder, tillägger äldste Cook. ”Det förbättrar dem och välsignar dem och ger dem vägledning.”

Det innebär att precis som de medlemmar som drabbades svårt av Santa Rosa-bränderna erbjöd sitt stöd till äldste Rasband, kan medlemmar över hela världen lyftas när de lyfter varje medlem i de tolv kворum. ■

Vårt fortgående pionjärarv

Ijuli 1847 anlände det första pionjärkompaniet till Saltsjödalarna efter att ha färdats över den amerikanska västern i sökandet efter ett nytt hem där de heliga kunde tillbe Herren fria från förföljelse. Många medlemmar i Nordamerika kan spåra sin härkomst till de här pionjärförfäderna. Men för de flesta av kyrkans medlemmar världen över började deras pionjärarv någon annanstans, antingen med förfäder som nyligen blev medlemmar i kyrkan eller kanske med dem själva som den första i sin släkt, sitt samhälle eller sin nation att omfamna evangeliet.

När vi firar vårt pionjärarv den här månaden kan du fråga dig själv: Var började mitt arv av tro? Vilka uppoffringar gjorde pionjärerna i min släkt för att ägna sitt liv åt kyrkan? Hur kan jag hedra och dela deras arv? Vad kan jag göra för att hjälpa andra förstå och hedra sina egna pionjärförfäder? ■

ETT ARV AV TRO

”Vi måste se till att trons arvedel som vi fått av [pionjärerna] aldrig går

förlorad. Må deras hjältemodiga liv röra vid våra hjärtan, och särskilt våra ungdomars hjärtan, så att glöden i det sanna vittnesbördet och den orubbliga kärleken till Herren och hans kyrka ska brinna klart inom var och en av oss, som det gjorde hos våra trofasta pionjärer.”

President M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, ”Varje steg ett steg i tro”, *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 24.

Medurs ovan från vänster:

Kvinna som håller i Mormons bok och en korg med blommor, av Jubal Aviles Saenz

Bygger nuet för evigheten, av Sylvia Huege de Serville

Vakna upp, vakna upp, klä dig i din högtidsskrud, av Natalie Ann Hunsaker

Besöket, av Chu Chu

* *Joseph William Billy Johnson: Helgad åt Herren*, av Emmalee Glauser Powell

Familjestudier, av Jose Manuel Valencia Arellano

Ett uppehåll längs vägen, av Carmelo Juan Cuyutupa Cannares

Gäldens frukt, av Nanako Hayashi

Om inget annat anges kan de här och andra bilder från den internationella konsttävlingen vid kyrkans historiska museum ses på lds.org/go/71921.*

LÄR DIG MER OM DINA PIONJÄRER

För att lära dig mer om pionjärernas och kyrkans historia i ditt land, gå till history.lds.org/GlobalHistories.

**Äldste
Patrick Kearon**
i presidentskapet
för de sjuttio

Ett heligare mönster för TJÄNANDE

Må vi följa den levande Kristus på ett allt mer villigt och effektivt sätt när vi strävar efter att bli hans sanna lärjungar genom att tjäna som han.

När jag var 15 eller 16 var jag djupt självupptagen och liksom många av oss i ungdomsåren orolig, osäker och sårbar. Jag kände mig vilsen, självmedveten och tafatt. Det förvårrades av att mina föräldrar bodde långt borta i Saudiarabien medan jag gick på internatskola i en avlägsen kusttrakt i England. I fråga om skolan skulle Hogwarts med Snape ha varit mer välkomnande.

Det var vanligt med dåligt väder längs med den där kusten, men en vinter blåste en oerhört våldsamt storm in över irländska sjön med vindar i orkanstyrka. Cirka 5 000 bostäder översvämmades, maten höll på att ta slut och många blev helt avskurna utan elektricitet eller något sätt att värma och lysa upp sina hem.

När översvämningen började dra sig tillbaka skickade skolan ut oss för att hjälpa till med röjningen. Jag var förbluffad över att uppleva en sådan naturkatastrof på nära håll. Det fanns vatten och lera överallt. De som fått sina hem översvämmade var askgrå i ansiktet och hålogda. De hade inte sovit på flera nätter. Mina skolkamrater och jag flyttade vattendränkta tillhörigheter till övre våningsplan och drog loss heltäckningsmattor som hade förstörts.

Men det som sedan slog mig mest var kamratskapet som utvecklades. Det fanns en underbar, gemytlig känsla bland människorna som förenats för ett värdigt ändamål under svåra omständigheter. Jag tänkte senare på att alla de där känslorna av osäkerhet som ofta tog upp så mycket av min tankeverksamhet försvann medan jag engagerade mig i arbetet att hjälpa våra grannar.

Upptäckten att mitt dystra, självupptagna tillstånd kunde botas av att hjälpa andra borde ha förändrat mig. Men det gjorde den inte, eftersom upptäckten inte sjönk in tillräckligt djupt, och eftersom jag inte funderade djupare på det som skett. Den insikten kom senare.

Uppmaningen att tjäna

Jag begrundade detta under generalkonferensen i april 2018 när jag hörde den upprepade uppmaningen att tjäna som Frälsaren tjänar – och att göra det av kärlek och för att vi alla är vår himmelske Faders barn.

Vi tjänar inte för att vårt tjänande räknas och mäts, utan för att vi älskar vår Fader i himlen och motiveras av ett högre och ädlare skäl: att hjälpa våra vänner hitta och hålla sig kvar på stigen hem till honom. Vi älskar och tjänar vår nästa som Jesus skulle ha gjort om han var i vårt ställe, för att verkligen försöka förbättra människors liv och lätta deras bördor. Det är därifrån glädje och varaktigt förverkligande kommer, för både givaren och mottagaren, när vi delar frukten av att veta och känna vårt obegränsade värde och Guds eviga kärlek till var och en av oss.

President Russel M. Nelson har sagt att ”ett kännetecken för Herrens sanna och levande kyrka kommer alltid att vara en organiserad, riktad ansträngning att betjäna vart och ett av Guds barn och deras familjer. Eftersom det är hans kyrka ska vi som hans tjänare betjäna den enskilde, så som han gjorde. Vi tjänar i hans namn, med hans kraft och myndighet och med hans kärleksfulla godhet.”¹

Jag vet att om vi lyssnar till kallet att tjäna kan vi höja oss över oss själva, växa i tro, självförtroende och lycka och övervinna vår självupptagenhet och den känsla av tomhet och dysterhet den skapar.

Tjänande förvandlar oss

Skönheten i den här sortens tjänande är att det hjälper andra, men det förvandlar också oss genom att befria oss från oro, fruktan, ångest och

tvivel. Till en början kan tjänandet helt enkelt distrahera oss från våra egna problem, men det växer snart och blir något mycket högre och vackrare. Vi börjar uppleva ljus och frid nästan utan att märka det. Vi blir lugnade, värmda och tröstade. Och vi blir varse en glädje som inte kan uppnås på något annat sätt.

Som president Spencer W. Kimball (1895–1985) förklarade: ”Det rika livet som framhålls i skrifterna är den totala andlighet som uppnås genom att vi mångfaldigar vårt tjänande av andra och genom att investera våra talanger i tjänande till Gud och människor.” Han tillade: ”Vi växer när vi tjänar andra – ja, det är verkligen lättare för oss att ’finna’ oss själva eftersom det finns så mycket mer av oss att finna!”²

Ett kall från Mästaren

När Frälsaren kallade Petrus, Andreas, Jakob och Johannes att följa honom bytte de genast riktning och fokus: ”Genast lämnade de näten och följde honom.” (Matt. 4:20).

Men när Frälsaren hade tagits ifrån dem på det grymmaste sätt, återvände de till att fiska, till det de kände till. Vid ett tillfälle kom den uppståndne Frälsaren till dem när de fiskade utan framgång.

”Han sade: ’Kasta ut nätet på höger sida om båten, så ska ni få. De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra upp det för all fisken’ (Joh. 21:6).

Det här visade inte bara att han inte hade förlorat något av sin makt, utan gav också en tydlig bild av att de letade på fel plats och fokuserade på fel sak. När de åt fisk på stranden frågade Frälsaren Petrus tre gånger om han älskade honom. Varje gång svarade Petrus med växande oro att han gjorde det. Efter varje svar bad Jesus Petrus att föra hans får på bete. (Se Joh. 21:15–17.)

Varför frågade Frälsaren Petrus tre gånger om han älskade honom? Petrus hade kallats att följa Jesus tidigare, och han svarade genast genom att lämna fisket bakom sig. Men när Jesus togs ifrån dem sörjde Petrus. Han kände sig vilsen. Han återvände till det enda han kände till – fiske. Nu ville Jesus att Petrus verkligen skulle höra honom och förstå allvaret i inbjudan den här gången. Han ville att Petrus skulle förstå vad det innebär att vara en lärjunge till den uppståndne Kristus, nu när han inte längre skulle gå bredvid dem rent fysiskt.

Vad ville Herren att Petrus skulle göra? Han ville att Petrus skulle föda hans får, hans lamm. Det var det arbetet som behövde utföras. Petrus kände igen det ömsinta, raka kallet från sin Mästare, och den främste aposteln svarade genom att modigt och utan fruktan ge resten av sitt liv åt det tjänande han kallats till.

Börja med bön

Vi har en annan huvudapostel på jorden i dag. President Nelson uppmanar er och mig att föra Jesu får på bete. Med alla distraktioner omkring oss och så många mindre saker som kräver vår uppmärksamhet, är utmaningen nu att *svara* på den här uppmaningen och *handla* – faktiskt göra något, verkligen göra skillnad och leva annorlunda.

Er fråga nu kanske är: ”Var börjar jag?”

Börja med bön. President Nelson har uppmanat oss att ”sträcka [oss] bortom [vår] nuvarande andliga förmåga att få personlig uppenbarelse.”³ Fråga din Fader i himlen vad du kan göra och för vem. Handla efter varje maning du får, oavsett hur obetydlig den verkar. Agera enligt den. Varje liten vänlig handling får oss att se utåt och medför egna belöningar. Det kan vara ett vänligt sms till någon. Det kanske är en blomma, några kakor eller ett vänligt ord. Det kanske är att rensa en trädgård eller bakgård, tvätta kläder, tvätta en bil, klippa gräs, skotta snö, eller bara lyssna.

Som syster Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: ”Ibland tror vi att vi måste göra något storslaget och heroiskt för att

det ska 'räknas' när vi tjänar vår nästa. Men enkla gärningar kan ha djup inverkan på andra – och på oss själva.”⁴

Du kanske tvekar att ta första steget eftersom du är övertygad om att du inte har tid eller att du inte kan göra någon skillnad, men du blir förvånad över vad bara något litet gör. President Nelson har fastställt ett högre och heligare mönster för tjänande för dig och mig. När vi gör vår del upptäcker vi hur tillfredsställande, befriande och lugnande det är för oss, och hur vi kan bidra till förändring och tröst i andras liv.

Ibland, till exempel när vi har verkat som missionär, kan vi frestas att säga: ”Ja, nu är jag färdig. Låt någon annan tjäna nu. Jag vill ha ledigt.” Men sant tjänande vilar aldrig. Det är en livsstil. Vi kan pausa från våra vanliga aktiviteter och semesterar för att vila och återhämta oss, men vi kan inte ta ledigt från vårt förbundsansvar att älska varandra som han har älskat oss och att föda hans får.

Den världsomfattande kyrkans tjänande

Jag är så stolt över att tillhöra en kyrka som praktiserar tjänande. Enbart under 2017 donerades över 7 miljoner volontärtimmar till att odla, skörda och distribuera mat till fattiga och behövande. Kyrkan tillhandahöll rent vatten för en halv miljon människor och rullstolar till 49 000 människor i 41 länder. Volontärer tillhandahöll glasögon och ögonvård och utbildade 97 000 vårdare av personer med synproblem i 40 länder. 33 000 vårdare utbildades i vård av nyblivna mödrar och spädbarn i 38 länder. För att inte nämna programmet Helping Hands, där hundratusentals medlemmar under senare år har donerat miljontals timmar. Medlemmar i Jesu Kristi kyrka skyndar sig att hjälpa människor som drabbats av katastrofer, stora som små, och förbättrar sina grannskap och kommuner.

Kyrkans nya initiativ JustServe, där man kan hitta många tjänandetillfällen, har redan över 350 000 registrerade volontärer som har bidragit med miljontals timmar av tjänande i sin hemort.⁵

Det här är en handlingens kyrka. Det här är vad vi gör. Det här är vad ni gör. Låt det bli det som är typiskt för den ni är.

Tre slags tjänande

Jag vill betona tre generella slag av tjänande som vi alla har möjlighet att ägna oss åt.

1. Tjänande som vi får i uppgift eller anmodas att utföra som ett ansvar i kyrkan. Vi strävar efter den sortens tjänande som värdesätts snarare än mäts, där vi tänker på, ber för och hjälper dem vi har fått ansvar att ta hand om.

2. Tjänande vi väljer att göra av egen vilja. Det är en utvidgad version av det första, som flödar in i alla våra dagliga handlingar och kontakter när

vi medvetet försöker glömma oss själva och vända oss utåt mot andra. Vi får inte en formell uppgift, men vi motiveras av en önskan att följa Kristus och börjar med att vara vänligare och mera omtänksamma mot människorna omkring oss.

3. Tjänande för allmänheten. Engagera er i politik, när så är lämpligt, med blicken på tjänande och på att bygga upp enskilda och samhällen. Undvik det politiska blocktänk som har blivit så polariserat, högljutt och destruktivt i samhällen, i länder och på kontinenter. Förener er med andra politiker och gör gemensam sak för att förbättra människors liv inom era egna administrationsområden och bortom dem. Ni kan vara balansens och förnuftets stämma, och verka för rättvisa i samhällets alla hörn. Det finns ett växande behov av att ni bidrar med er energi till detta slags värdefulla samhällsengagemang.

Vi kan förändra vår egen värld

När vi läser nyheterna kan det kännas som att världen glider bort. Om vi alla handlar i stort och smått varje dag kan vi förändra världen för oss själva och för människorna omkring oss. När ni tjänar er nästa och tjänar tillsammans med er nästa i ert samhälle får ni vänner som delar er önskan att hjälpa. Det blir till starka vänskapsband som överbryggar kulturer och trosuppfattningar.

Om ni svarar på uppmaningen att tjäna som Jesus gjorde, förvandlas ni och bli alltmer osjälviska. Ni upptäcker den glädje som kommer av att tjäna på Frälsarens sätt och lämnar bakom er ängslan och osäkerhet och den dysterhet som känslan av otillräcklighet skapar.

Kanske har ni kommit att tänka på ett namn eller en uppgift. Det är troligtvis en inbjudan från Anden, och ni kanske har fått den tidigare. Sträck er utåt, håll utkik och lyft upp. Välj att följa inbjudan och be i dag för att få veta vad ni kan göra. När ni ser och känner de välsignelser detta medför för er och dem ni stödjer vill ni göra det här till en daglig vana.

Vår högsta och bästa uppgift är att dela med oss av ljuset, hoppet, glädjen och meningen i Jesu Kristi evangelium till alla Guds barn, och hjälpa dem hitta vägen hem. Att hjälpa, tjäna och betjäna dem är manifestationer av evangeliet i handling. När vi gör det till en livsstil upptäcker vi att det är unikt tillfredsställande, och det är så vi finner den frid och den glädje som vi kan ha saknat.

Det var så här Frälsaren levde, och det här är anledningen till att han levde – för att ge oss fullkomlig balsam och slutgiltig bot genom sin stora, oändliga försoningsgåva till dig och till mig. Må vi följa den levande Kristus på ett allt mer villigt och effektivt sätt när vi strävar efter att bli hans sanna lärjungar genom att tjäna som han. ■

Från en världsomfattande andakt för unga vuxna, "Ett kännetecken på Herrens sanna och levande kyrka", som hölls vid Brigham Young University–Idaho den 6 maj 2018.

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Tjäna med Guds kraft och myndighet", *Liahona*, maj 2018, s. 69–70.
2. Se Spencer W. Kimball, "Ett rikare liv", *Nordstjärnan*, juni 1979, s. 3.
3. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 95.
4. Jean B. Bingham, "Stödja på Frälsarens sätt", *Liahona*, maj 2018, s. 104.
5. Se JustServe.org. Det här initiativet finns i Nordamerika och testas i Mexiko, Storbritannien, Puerto Rico och Australien.

Kapitel 1

Samla ett kompani

Redaktionens anmärkning: Det här är ett utdrag ur kapitel 1 av De heliga, Ingen gudlös hand, volym 2 i serien De heliga. Volym 1, Sanningens baner, som släpptes förra året, slutade med att de tidiga sista dagars heliga hade tagit emot sin begåvning i Nauvoo tempel och gjorde sig redo att lämna Nauvoo för att resa västerut.

Tusentals sista dagars heliga tystnade när Lucy Mack Smiths röst ekade i den stora samlingssalen på första våningen i det nästan färdigställda templet i Nauvoo.

Det var på morgonen den 8 oktober 1845, den tredje och sista dagen av höstkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Eftersom Lucy visste att hon inte skulle få många fler tillfällen att tala till de heliga – särskilt nu när de planerade att lämna Nauvoo för ett nytt hem långt västerut – talade hon med en kraft bortom sin svaga sjuttioåriga kroppens förmåga.

”Den tjugioandra september var det arton år sedan Joseph hämtade plåtarna ur jorden”, vittnade hon, ”och i måndags var det arton år sedan Joseph Smith, Herrens profet ...”¹

Hon gjorde en paus vid minnet av Joseph, hennes son som blivit martyr. De heliga i rummet visste redan hur en Herrens ängel hade väglett honom till en uppsättning guldplåtar som låg nergrävda i en kulle som kallades Cumorah. De visste att Joseph hade översatt plåtarna genom Guds gåva och kraft och publicerat uppteckningen som Mormons bok. Men hur många heliga i samlingssalen hade verkligen känt honom?

Lucy kunde fortfarande komma ihåg när Joseph, då bara tjugooett år gammal, först hade berättat för henne att Gud hade anförtrott honom plåtarna. Hon hade varit orolig hela morgonen, rädd att han skulle återvända från kullen tomhänt, som han hade gjort de senaste fyra åren. Men när han kom hem hade han snabbt lugnat henne. ”Var inte orolig”, hade han sagt. ”Allt är väl.” Sedan hade han räckt henne uttydarna som Herren hade tillhandahållit för översättningen av plåtarna, invirade i en näsduk, som bevis på att han hade lyckats hämta uppteckningen.

De hade bara varit en handfull troende då, och de flesta av dem tillhörde familjen Smith. Nu bodde över elva tusen heliga från Nordamerika och Europa i Nauvoo i Illinois, där kyrkan hade samlats under de senaste sex åren. Några av dem var nya i kyrkan och hade inte haft möjlighet att träffa Joseph eller hans bror Hyrum innan en pöbel sköt och dödade dessa två män i juni 1844.² Det var därför Lucy ville tala om de döda. Hon ville vittna om Josephs profetiska kall och om hennes familjs roll i återställelsen av evangeliet innan de heliga flyttade därifrån.

I över en månad hade flera organiserade pöbelhopar satt eld på hem och affärsverksamheter som tillhörde de heliga i närliggande bosättningar. Många familjer hade i fruktan för sina liv flytt till den relativa tryggheten i Nauvoo. Men pöbelhoparna hade bara blivit starkare och mer organiserade allteftersom veckorna gick och snart hade beväpnade skärmytslingar brutit ut mellan dem och de heliga. Samtidigt gjorde delstatens och nationens regeringar inget för att skydda de heligas rättigheter.³

Kyrkans ledare, som trodde att det bara var en tidsfråga innan pöbelhoparna skulle angripa Nauvoo, hade förhandlat fram en bräcklig fred genom att samtycka till att evakuera de heliga från området innan våren var över.⁴

Vägleda genom gudomlig uppenbarelse planerade Brigham Young och de andra medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum att förflytta de heliga 200 mil västerut, bortom Klippiga bergen, strax utanför gränsen till Förenta staterna. Som kyrkans presiderande kворum hade de tolv presenterat det här beslutet för de heliga under höstkonferensens första dag.

”Herren avser att leda oss till ett friare område”, hade aposteln Parley Pratt förkunnat, ”där vi kan njuta frihetens och de lika rättigheternas rena principer.”⁵

Lucy visste att de heliga skulle hjälpa henne göra resan om hon valde att resa. Genom uppenbarelse hade de heliga

befallts att samlas till en enda plats, och de tolv var fast beslutna att utföra Herrens vilja. Men Lucy var gammal och trodde inte att hon skulle leva mycket längre. När hon dog ville hon begravas i Nauvoo intill Joseph, Hyrum och andra familjemedlemmar som hade gått vidare, däribland hennes man Joseph Smith sr.

Dessutom skulle de flesta av hennes levande släktingar stanna kvar i Nauvoo. Hennes ende överlevande son William hade varit medlem i de tolv apostlarnas kворum, men hade förkastat deras ledarskap och vägrade att bege sig västerut. Hennes tre döttrar – Sophronia, Katharine och Lucy – skulle också stanna kvar. Och det skulle även hennes svärdotter Emma, profetens änka.

När Lucy talade till församlingen uppmanade hon sina åhörare att inte oroa sig över resan som väntade. ”Bli inte missmodiga, säg inte att ni inte kan skaffa vagnar och saker”, sa hon. Trots fattigdom och förföljelse hade hennes egen familj utfört Herrens befallning att ge ut Mormons bok. Hon uppmuntrade dem att lyssna på sina ledare och att behandla varandra väl.

”Som Brigham säger måste ni alla vara uppriktiga, annars kan ni inte ta er dit”, sa hon. ”Om ni känner er arga kommer ni att få problem.”

Lucy talade mer om sin familj, om den fruktansvärda förföljelse de hade lidit i Missouri och Illinois, och om de prövningar som låg framför de heliga. ”Jag ber att Herren må välsigna kyrkans ledare, broder Brigham och de andra”, sa hon. ”När jag går till nästa värld vill jag träffa er alla.”⁶

I januari 1846 sammanträdde Brigham ofta med de tolv kворum och de femtios råd – en organisation som tillsåg de materiella behoven i Guds rike på jorden – för att planera det bästa och snabbaste sättet att utrymma Nauvoo och upprätta en ny samlingsplats för de heliga. Heber Kimball,

hans medapostel, rekommenderade att de skulle leda ett litet kompani heliga västerut så snart som möjligt.

”Samla ett kompani som kan utrusta sig”, rådde han, ”till att vara redo att, närhelst de kallas, dra ut och förbereda en plats för sina familjer och de fattiga.”

”Om en förtrupp ska resa och plantera grödor i vår”, sa aposteln Orson Pratt, ”är det nödvändigt att avresa senast den 1 februari.” Han undrade om det inte vore klokare att bosätta sig någonstans närmare, vilket skulle göra det möjligt för dem att plantera grödorna tidigare.

Brigham Young (ovan) och de tolv apostlarnas kворum sökte befrielse från förföljelsen och följde Herrens befallning att förflytta de sista dagars heliga 200 mil västerut, bortom Klippiga bergen.

Brigham tyckte inte om den idén. Herren hade redan befallt de heliga att bosätta sig i närheten av Stora Salt-sjön. Sjön var en del av Great Basin, ett stort skålformat område omgivet av berg. En stor del av bäckenet bestod av torr ökenmark och den var svår att bruka, vilket gjorde den oattraktiv för många amerikaner som flyttade västerut.

”Om vi tar oss mellan bergen till den föreslagna platsen”, resonerade Brigham, ”blir ingen nation avundsjuk på oss.” Brigham förstod att området redan beboddes av indianstammar. Men han hoppades ändå att de heliga fridfullt skulle kunna bosätta sig bland dem.⁷ ■

För att läsa resten av kapitlet, gå till saints.lds.org eller den digitala versionen av den här artikeln i julinumret av Liahona i [Evangeliebiblioteket](https://evangeliebiblioteket.org) eller på liahona.lds.org.

Ordet Ämne i slutnoterna anger att det finns ytterligare information på saints.lds.org.

SLUTNOTER

1. Kyrkans historikers kontor, allmänt protokoll, 8 okt. 1845; ”Conference Minutes”, *Times and Seasons*, 1 nov. 1845, 6:1013-1014. En fullständig rapport om Lucys konferenstal i oktober 1845, med förklarande noter, finns i Reeder och Holbrook, *At the Pulpit*, s. 21–26. **Ämne:** Lucy Mack Smith
2. Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, bok 5, [s. 7]; *De heliga*, vol. 1, kap. 4 och 44; Black, ”How Large Was the Population of Nauvoo?” s. 92–93. **Ämne:** Joseph och Hyrum Smiths död [Deaths of Joseph and Hyrum Smith]
3. Solomon Hancock och Alanson Ripley till Brigham Young, 11 sep. 1845, Brigham Young Office Files, CHL; ”Mobbing Again in Hancock!” och ”Proclamation”, *Nauvoo Neighbor*, 10 sep. 1845, [s. 2]; Gates, *Journal*, vol. 2, 13 sep. 1845; Glines, *Reminiscences and Diary*, 12 sep. 1845; ”The Crisis”, och ”The War”, *Warsaw Signal*, 17 sep. 1845, [s. 2]; ”The Mormon War”, *American Penny Magazine*, 11 okt. 1845, s. 570–571; Jacob B. Backenstos till Brigham Young, 18 sep. 1845, Brigham Young Office Files, CHL; Orson Spencer till Thomas Ford, 23 okt. 1845; Thomas Ford till George Miller, 30 okt. 1845, Brigham Young History Documents, CHL; se även Leonard, *Nauvoo*, s. 525–542.
4. *To the Anti-Mormon Citizens of Hancock and Surrounding Counties* (Warsaw, IL: 4 okt. 1845), Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; se även Leonard, *Nauvoo*, s. 536–542.
5. De femtiös råd, ”Record”, 9 sep. 1845, i *JSP*, CFM:471–472; ”Conference Minutes”, *Times and Seasons*, 1 nov. 1845, 6:1008–1011.
6. L&F 29:8 (Revelation, Sept. 1830–A, på josephsmithpapers.org); L&F 125:2 (Revelation, circa Early Mar. 1841, på josephsmithpapers.org); Kyrkans historikers kontor, allmänt protokoll, 9 okt. 1845; ”Conference Minutes”, *Times and Seasons*, 1 nov. 1845, 6:1013–1014.
7. De femtiös råd, ”Record”, 11 jan. 1846, i *JSP*, CFM:514, 515, 518. **Ämne:** Council of Fifty [De femtiös råd]

Ett löfte till ett barn

För några år sedan var jag mycket deprimerad. Det enda jag kunde hitta lite motivation till var min bästa vän och hennes barn. Vi gick på promenader på helgerna, vilket jag tyckte om. Men med tiden blev det allt glesare mellan promenaderna. Jag började sakna min vän och hennes familj. Senare fick jag veta att våra promenader hade blivit allt färre därför att min vän och hennes familj hade återupptagit en vana som de hade slutat med många år tidigare; att gå i kyrkan.

En dag bjöd de hem mig på lunch. Jag var så glad över att få träffa dem igen. Jag talade om för dem hur mycket jag saknade dem. Min väns sexåriga dotter föreslog att vi kunde lösa det problemet genom att gå i kyrkan tillsammans. Så utan att blinka bad hon mig att följa med.

Å nej! Hur kunde jag få den här familjen att förstå att det var rätt för dem att gå i kyrkan, men tråkigt

Mobilen ringde konstant, som en påminnelse om att jag hade lovat en liten flicka att jag skulle följa med henne till kyrkan.

för mig? Jag hade inte gått i kyrkan på årtal, men hur kunde jag säga nej till ett barn? Jag sa att jag skulle följa med, men sanningen var den att jag inte alls tänkte hålla det löftet.

Den söndagen gick jag ut och åt frukost med pappa. Mobilen ringde konstant, som en påminnelse om att jag hade lovat en liten flicka att jag skulle följa med henne till kyrkan. Jag struntade i mobilen tills pappa frågade varför jag inte svarade. Jag erkände att jag hade blivit inbjuden att följa med till kyrkan men att jag inte ville gå dit. Han log och sa: "Lluvia, lova aldrig ett

litet barn något om du inte är villig att hålla det löftet." Jag bestämde mig för att hålla mitt löfte.

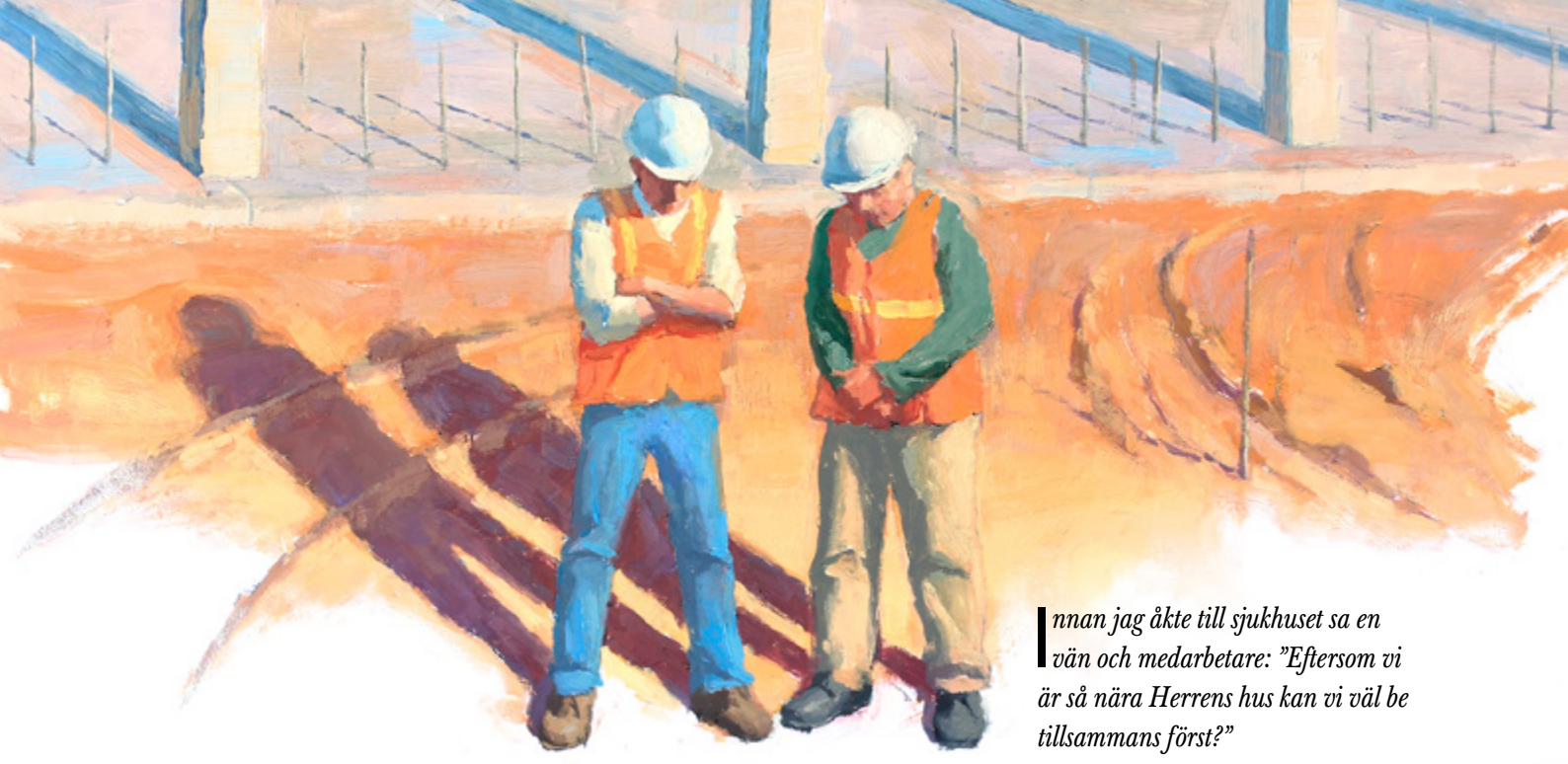
När jag kom till kyrkan kände jag att något var annorlunda, något som jag inte kan beskriva. Jag kan fortfarande inte förklara hur det hände, men söndagen därpå kom jag dit igen, och nästa och nästa, tills jag förstod vad det var jag kände: den Helige Anden.

Kyrkans medlemmar började få mig att känna mig som hemma. Det rådde inget tvivel om att jag var nyfiken på kyrkan. Jag började träffa missionärerna och började också få ett vittnesbörd. Missionärernas besök blev allt

mer regelbundna och min kunskap om evangeliet växte tills jag fick en enorm önskan att bli döpt. Jag döptes en kort tid senare, och nu gläds jag åt evangeliets välsignelser. Tack vare det är jag så tacksam för att jag höll mitt löfte till en sexårig flicka. ■

Lluvia Paredes Cabrera,
Yucatán, Mexiko

Innan jag åkte till sjukhuset sa en vän och medarbetare: "Eftersom vi är så nära Herrens hus kan vi väl be tillsammans först?"

Låt oss be utanför templet

När vår son Marco var tre år blev han och jag allvarligt sjuka av matförgiftning. Marco var så sjuk att han blev medvetslös. Min fru Marianela och jag körde honom till sjukhuset i ilfart. När vi kom dit såg han nästan död ut. Efter fyra timmar återfick han äntligen medvetandet.

Efter det fick Marco krampanfall då och då under fem års tid. När vi stoppade om honom på kvällarna undrade vi om vi återigen skulle behöva ta honom till sjukhuset mitt i natten. Vi hade svårt att sova under de där stressfyllda åren och litade till bön, fasta och prästadömsvälsignelser.

När Marco var omkring sex år ringde Marianela mig på arbetet och sa att jag skulle skynda mig till sjukhuset. Marco hade fått ett allvarligt anfall och låg i koma. När hon ringde arbetade jag på renovering av missionärsskolan

som ligger nära Buenos Aires tempel.

Innan jag åkte till sjukhuset sa en vän och medarbetare: "Eftersom vi är så nära Herrens hus kan vi väl be tillsammans först?" Templet var stängt för renovering och tillbyggnad, men vi gick till Herrens hus där jag bad utanför för Marco.

Trots allt som vi hade gått igenom med Marco kände jag mig tacksam mot Gud för den tid som Marianela och jag hade kunnat tillbringa med honom. När jag bad sa jag till min himmelske Fader att vi hade försökt vara goda föräldrar och hade tagit hand om Marco så gott vi kunde. Jag sa också att vi skulle acceptera ifall det var hans vilja att kalla hem Marco.

När jag kom till sjukhuset visste jag inte om Marco skulle överleva koman eller, om han vaknade upp från den, ifall han skulle kunna gå eller prata

igen. Efter två svåra timmar vaknade han. Han var utmattad men okej. Därefter återhämtade han sig mirakulöst nog. Så småningom blev han fri från sin medicin och skrevs ut från sjukhuset för gott.

Marianela och jag ser tillbaka på den svåra tiden och är tacksamma för att vi fortfarande har Marco och för allt vi har lärt oss. Vår prövning enade oss och gjorde oss andligt starkare. Utan den kanske vi inte hade lärt oss se alla de sätt varpå Herren visar sin hand i våra liv.

Som Marianela säger: "Vi såg många bevis och upplevde mycket som har gett oss ett vittnesbörd om Guds närvaro, att han är med oss och att han lyssnar på oss. Om vi hårdar ut och har tålamod kan vi få välsignelser när vi minst väntar oss det." ■

Juan Beltrame, Buenos Aires, Argentina

Varför varnade Gud inte mig?

Min man och jag bodde i en studentbostad vid Texas State Technical Institute när våra två äldsta barn var fyra och två år. Det var vår första upplevelse i Texas Hill Country och vi älskade det! Varje vår fylldes centrala Texas av blommor. I trädgårdar, skogar, fält och vid vägkanter, överallt fanns det fler blommor att se.

Jag tog ut mina barn på promenader med vagnen nästan varje dag. Vi hittade nya platser att utforska och jag lät barnen plocka så många vilda blommor de ville. Vi avslutade promenaden i ett grannskap där de flesta husen hade vackra, välskötta blomsterträdgårdar.

En dag när vi rundade ett hörn upptäckte jag en mängd papper som hade spritts ut över en av blomsterträdgårdarna. Vinden spridde snabbt

ut papperen över hela trädgården. Jag bestämde mig för att plocka upp skräpet innan det spreds ytterligare. Jag plockade nävar av papper och tryckte ner dem i min blöjväska.

När jag tittade ner insåg jag att jag höll i pornografi. Bestört bad jag barnen att hålla sig kvar i vagnen medan jag plockade upp resten av sidorna. Jag blev arg när jag såg glimtar av sådant som jag aldrig hade velat se. Inom mig började jag klaga: "Varför varnade Gud inte mig eller uppmanade mig att gå en annan väg hem?"

Då hörde jag det omisskännliga ljudet av skolbussens bromsar. Ett tiotal barn gick av bussen. De gick alla förbi trädgården som hade varit fylld av pornografi för bara en liten stund sedan.

I det ögonblicket ändrades hela

mitt perspektiv. Nu förstod jag varför jag inte hade känt att jag skulle gå en annan väg. Jag var tacksam för att jag var där och kunde plocka upp sidorna så att barnen inte skulle se de skadliga bilderna. På vägen hem tänkte jag: "Tänk om bussen hade kommit senare. Tänk om jag aldrig hade kommit på varför jag fick den upplevelsen. Hur länge skulle jag ha varit arg på Gud?"

Sedan den dagen har möjligheten Herren gav mig att förstå "varför" hjälpt mig lita på att hans visdom och ändamål är större än mina egna.

Ibland får jag veta varför något händer, ibland inte. Men vad som än händer vet jag att jag måste ha tro på att Herren har ett större syfte som jag inte alltid kan se. ■

Lark Montgomery, Texas, USA

Vinden spridde snabbt ut papperen över hela trädgården. Jag bestämde mig för att plocka upp skräpet innan det spreds ytterligare.

När det är svårt att hålla fast

En olidligt varm julidag hjälpte jag min bror att bygga en stödmur. Projektet ställde mig så småningom inför rötterna till ett blommande körsbärsträd som stod i vägen.

”Lätt”, tänkte jag.

Jag samlade verktygen jag behövde och grävde runt rötterna för att få plats att arbeta. Sedan tog jag en såg och utan att tveka satte jag igång att såga av rötterna. De mindre rötterna var lätta att såga av, men när jag kom till de större rötterna insåg jag snabbt att det inte skulle bli lika lätt. Särskilt en rot var problematisk.

Jag bet ihop, fast besluten att komma igenom roten. Svetten rann nerför nacken under den gassande solen men jag tog ett hårdare tag om sågen. Sågen vibrerade tills hela min kropp skakade.

Jag kände en brinnande smärta i min högra hand – den som klämde hårdare om sågens avtryckare. Jag ignorerade smärtan och fortsatte.

Till slut sågade jag igenom roten. Jag släppte på avtryckaren och kunde känna segrans härliga sötma. Men när jag tog av mig handsken såg jag att en bit hud hade flängts av handen.

När jag tänkte på vad som hade hänt insåg jag att när jag höll om sågen så var det på sätt och vis som att hålla fast vid ledstången av järn. Vi har blivit uppmanade att hålla fast vid ledstången av järn i livet. Men bara för att vi håller fast vid den så betyder inte det att vi inte behöver uppleva smärtsamma stunder. Jag skadade handen när jag höll om sågen. På liknande sätt går vi igenom prövningar och svårigheter när

vi ständaktigt håller fast vid ledstången av järn.

Vår himmelske Fader visste att resan tillbaka till honom skulle vara kantad av faror. Det är därför han har gett oss skrifterna och profeternas ord till hjälp. Om vi håller fast vid de här sakerna i våra prövningar och svårigheter under jordelivet kommer vi en dag att återvända till hans närhet.

När vi återvänder till honom kan vi titta ner på våra händer, som har hållit fast vid ledstången av järn, ibland trots smärtor eller svårigheter. Och vi vet då att det var med vår himmelske Faders hjälp, och genom Jesu Kristi försonande kraft, som vi kunde hålla ett fast tag om den, oavsett vilka hinder vi ställdes inför. ■

Jeff Borders, Washington, USA

Sex steg mot att få ett jobb

Bruno Vassel III

Vi kan inte vara timligt oberoende om vi behöver ett jobb och inte har ett. Här är sex steg mot att bli anställd.

Behöver du bli anställd eller ha ett bättre jobb? Vet du någon som behöver det? Utmaningen i dag för alla som är i desperat behov av arbete eller ett bättre jobb är att de ofta är osäkra på hur de ska få jobbet de vill ha. De frågar: "Skriver jag ett cv, lägger ut min information på internet eller gör jag båda, och hur?" "Hur svarar man på frågor som 'vilka svagheter har du?' och 'varför borde jag anställa dig?'"

Den här artikeln ger en beprövad plan i sex steg som du måste känna till och sedan följa för att få jobbet som du vill ha. De här sex stegen är delvis baserade på resultaten av en undersökning jag gjorde om hur 760 företag värvade anställda vid Brigham Young University. De här stegen utvecklades också genom information jag fått av rekryteringsexperter och genom över 30 års anställnings- och rekryteringsutbildning som jag gett tusentals människor i över 20 länder. Slutligen har min fru och jag verkat som seniormissionärer med uppdrag att införa Oberoendeservice i hela Europa. Våra upplevelser har ytterligare bekräftat att jobbsökare behöver just den här hjälpen. Oavsett var du bor i världen, vilka jobbkunskaper du har eller vilken position du vill uppnå, kan de här sex stegen vara till hjälp.

Det här tillvägagångssättet för att få ett jobb kan ta allt från några dagar till veckor eller månader. Men de goda nyheterna är att det här tillvägagångssättet fungerar. De här sex stegen kan hjälpa jobbsökare på alla nivåer som passar in i en av tre kategorier: 1) de som söker sitt första jobb, 2) de som vill ha ett annat jobb eller avancera inom det nuvarande företaget eller den nuvarande organisationen och 3) de som vill ha en annan position i en annan organisation.

Steg 1. Fastställ vilket jobb du vill ha nu.

Du måste bestämma dig för ett realistiskt jobb som du kan utföra just nu, som passar dina arbetsrelaterade kunskaper, din bakgrund, dina prestationer eller din utbildning. När du väl har bestämt dig skriver du ner jobbets titel. Om du behöver hjälp finns det olika webbplatser som listar många olika jobbtitlar och beskrivningar. I steg ett behöver du inte hitta ett jobb. Bestäm bara vilket slags jobb du är kvalificerad för och intresserad av.

Med flera jobbalternativ framför dig, vilka steg ska du då ta för att få det jobb som är rätt för dig?

Två av de största misstagen jobbsökare gör är att inte bestämma sig för vilket jobb de egentligen vill ha och att välja ett jobb som de inte är kvalificerade för. Om du inte är säker på vilket jobb du ska söka så kanske du inte får något jobb alls. Att säga "jag behöver bara ett jobb, vilket som helst", är inte till någon hjälp. Att säga så imponerar inte på de tilltänkta arbetsgivarna och är till skada för ditt jobbsökande. Så välj ett jobb som du kan utföra nu, och fokusera sedan på att få det jobbet.

Steg 2: Hitta en arbetsbeskrivning för jobbet du vill ha.

Undersökningen jag gjorde med 760 arbetsgivare som rekryterade anställda vid Brigham Young University och mina år av anställningserfarenhet i många länder visade att rekryterare och anställningsansvariga nästan alltid valde personer till ett jobb som hade de rätta arbetsrelaterade kunskaperna, den rätta erfarenheten, de rätta prestationerna eller den rätta utbildningen för det jobbet. Det gällde särskilt positioner på medelnivå

och hög nivå. När de här rekryterarna noggrant väljer ut kandidater använder de en arbetsbeskrivning för att komma ihåg de viktigaste kraven för varje ledigt jobb. Rekryteraren jämför sedan alla kandidater med positionens specifika beskrivning.

Du måste hitta arbetsbeskrivningen för det jobb du vill ha. Det hjälper dig avgöra om du verkligen är en bra kandidat för det jobbet. Det hjälper dig också bestämma vad du ska säga och inte säga om dig själv på ditt cv, i ditt personliga brev och i intervjuer med

arbetsgivare. Arbetsgivare listar arbetsbeskrivningen för varje ledigt jobb på sin webbplats, i tidningsannonser och arbetsförmedlarwebbplatser. Nuvarande anställda som känner till jobbet kanske också kan berätta om det lediga jobbet beskrivning och krav.

Din uppgift i steg 2 är att hitta kraven som anges i arbetsbeskrivningen för jobbet du vill ha. Sedan ska du använda den informationen i steg 3 till 6.

Steg 3: Fastställ vilka kunskaper, vilken erfarenhet, vilka arbetsresultat och vilken utbildning som passar in på jobbet du har valt.

Här fastställer du de kunskaper och arbetsrelaterade prestationer som visar att din bakgrund verkligen matchar

kraven för jobbet du vill ha, enligt beskrivningen du hittade i steg 2.

När du gör den här listan över arbetsrelaterade färdigheter och prestationer kan du jämföra din arbetsbakgrund med kraven som visas i arbetsbeskrivningen som du hittade i steg 2. Om din lista visar att dina färdigheter matchar behoven för det jobb du valde i steg 1 går du vidare till steg 4 till 6. Men om färdigheterna och prestationerna du angav i steg 3 inte matchar arbetsbeskrivningen i steg 2 bör du allvarligt överväga att välja ett annat jobb just nu, ett som passar dina nuvarande färdigheter och förmågor bättre.

Steg 4. Skriv ett skräddarsytt cv på en eller två sidor.

Ett huvudändamål med ditt cv är att få komma på en intervju med rekryteraren eller den anställningsansvarige som ska fylla den lediga positionen. Ditt cv gör detta genom att kortfattat visa den anställningsansvarige att dina arbetsrelaterade färdigheter, din erfarenhet, dina prestationer eller din utbildning passar det som arbetsgivarens arbetsbeskrivning menar är det viktigaste egenskaperna hos en idealisk kandidat för det jobbet.

Det cv du skriver för varje arbetsgivares lediga tjänst *måste vara skräddarsytt*. Du behöver inte ändra samma grundläggande information som har med på alla dina cv, som anställningshistorik, skolinformation och kontaktinformation. De här

Skräddarsy ditt cv för varje jobb. Lista de färdigheter och prestationer som är relevanta för varje arbetsbeskrivning.

detaljerna är desamma på alla dina cv. Men om du söker jobb hos mer än en arbetsgivare har varje arbetsgivare en arbetsbeskrivning som skiljer sig åt i olika grad. Därför måste du välja vilka av dina färdigheter och prestationer som är relevanta för varje arbetsbeskrivning. Ta med dem i ditt cv som kortfattade meningar som börjar med ett beskrivande verb, till exempel ”forskade”, ”utvecklade”, ”producerade”, ”behandlade” och så vidare.

Om du till exempel har erfarenhet av både försäljning och marknadsföring och du söker två olika jobb – en med inriktning på försäljning och en på marknadsföring – då skriver du två olika cv, en med mer information om vad du åstadkommit inom försäljning och en med mer information om vad du åstadkommit inom marknadsföring. (Om du inte har så stor arbetserfarenhet än, gå till lds.org/go/71939 för att lära dig hur du använder din erfarenhet av tjänande i kyrkan på ditt cv.)

Steg 5. Hitta arbetsgivare som just nu söker personer till jobbet du vill ha.

Det finns alltid lediga tjänster som ska fyllas, även under mycket svåra tider. Anställda går i pension, byter jobb, befordras, degraderas eller flyttar. Och det finns alltid företag som växer och behöver fler arbetare. Alla de här situationerna leder till att lediga tjänster blir tillgängliga och behöver fyllas av kvalificerade

kandidater. Ibland sker det droppvis och ibland genom störtfloder av tjänster som ska fyllas. Så bli inte missmodig om du inte har fått ett jobb än. Fortsätt bara leta efter jobbet för just dig.

Titta på arbetsgivarnas webbplatser, arbetsförmedlarwebbplatser, tidningsannonser och andra källor efter jobbet du vill ha. Ett av de bästa sätten att hitta lediga tjänster är också att nätverka – kontakta många personer varje dag, till exempel grannar och församlingsmedlemmar, och berätta om det jobb du söker och fråga om de känner till någon sådan ledig tjänst eller om de känner någon som kan känna till en sådan ledig tjänst. Se till att ge din kontaktinformation till alla de här personerna under ditt dagliga nätverkande.

Planera för och öva på att besvara frågor som du kan få under en jobbintervju.

Steg 6. Lär dig att svara väl på intervjufrågor innan du skickar in ditt cv till en arbetsgivare.

Innan du börjar skicka dina väl anpassade cv:n till möjliga arbetsgivare måste du först lära dig att svara på intervjufrågor. Alltför många börjar skicka ut cv:n så fort de kan, innan de har förberett sig för att svara på intervjufrågor. Problemet med det är att en del av de här jobbsökarna kan bli kallade till intervju med en gång. De här kandidaterna blir ivriga, går på intervjun innan de har förberett sig tillräckligt, ger dåliga svar på intervjufrågorna och får därför inte heller jobbet. När du väl har gjort så kan du inte komma tillbaka till företaget eller intervjuaren och be om ytterligare en intervju och säga att du nu har lärt dig hur du ska vara på frågorna!

Sättet du besvarar varje fråga på i intervjun är avgörande för om du ska få det jobb du vill ha. Du måste förstås alltid vara fullkomligt ärlig, men du kan fortfarande besvara varje fråga i en intervju rätt eller fel. Du kan få följande eller liknande frågor:

- Vilka är dina styrkor och svagheter?
- Kan du nämna ett problem du hade i ett tidigare jobb som du skulle hantera annorlunda nu?
- Vilka lönekrav har du?
- Vad vill du göra om fem år?

Som kandidat måste svaret du ger på varje fråga du får vara uttänkt och planerat i förväg. Ett dåligt svar kan kosta dig jobbet. Fokusera på att ge korta exempel på en till två minuter som visar att din bakgrund, dina färdigheter och dina prestationer passar deras arbetsbeskrivning. Studera organisationen före den första intervjun så att du kan skraddarsy dina svar efter dess behov.

I slutet av de flesta intervjuerna får du möjlighet att ställa några frågor till arbetsgivaren. Den bästa frågan

du kan ställa handlar om den lediga tjänsten. "Vad behöver göras eller förändras i det här jobbet?" Det hjälper dig i framtida intervjuer om du blir ombedd att komma tillbaka. Du kan vanligtvis spara dina frågor om organisationens mål, arbetskultur, lön (om du inte blir tillfrågad om den), arbetstid och förmåner till framtida intervjuer.

Du har nu sex steg mot att få jobbet du vill ha. Du kan inte vara timligt oberoende om du behöver ett jobb och inte har ett. Om du behöver bli anställd, få ett bättre jobb eller vet någon som gör det, använd då eller dela de här kraftfulla, beprövade jobbsökningsverktygen. De fungerar! Må Herren välsigna dig i dina ansträngningar att få det jobb du vill ha. ■

Författaren bor nu i Utah, USA.

KYRKANS RESURSER SOM HJÄLPER DIG I DITT JOBBSÖKANDE

Du kan delta i oberoendekursen "Hitta ett bättre jobb" i din församling eller stav. Fråga din biskop eller grenspresident om din församling eller gren har en oberoendespecialist eller anställningsspecialist.

Gå till lds.org/go/719 för att se videor om hur man svarar på intervjufrågor, nätverkar, skriver cv, med mera.

DEN HÄRLIGA MÖJLIGHETEN TILL ARBETE

"Arbete är ett motgift mot ängslan, en salva för sorgen

och porten till möjligheterna. Hur våra omständigheter än är i livet, ... låt oss göra det bästa vi kan och kultivera ryktet att vi utmärker oss i allt vi gör. Låt oss inrikta sinnet och kroppen på den härliga möjligheten till arbete som varje ny dag för med sig."

Äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kворum, "Två principer för varje ekonomi", *Liahona*, nov. 2009, s. 56.

Han glömmer inte ditt arbete

För flera månader sedan drömde jag att jag som vanligt satt på sista bänkraden i kyrkan, och utan någon tanke på att medverka förändrades min syn. Jag såg att det fanns andra missionärer som hade kommit hem i förtid bland de församlade. En önskan att hjälpa dem växte i hjärtat när jag tittade mig omkring. Jag insåg att jag, genom att berätta om mina upplevelser, kunde tjäna dem och hjälpa dem fortsätta längs förbundsstigen trots det här skenbara farthindret längs vägen.

Genom den här drömmen lät min himmelske Fader mig veta att han bryr sig om oss. Han uppskattar det rättfärdiga tjänande vi utförde som missionärer, oavsett hur länge vår heltidstjänst varade. "Gud är inte orättvis, han glömmer inte vad ni har gjort och vilken kärlek ni visat hans namn" (Hebr. 6:10). I min artikel (se s. 47) tar jag upp en skriftberättelse och berättar vilka upplevelser andra missionärer som återvänt i förtid har haft som kan hjälpa dig navigera den här oväntade och svåra vägen. Jag gillar också hur Alex använder en berättelse från Mormons bok för att hjälpa oss se att det även finns hopp för dem som återvänder hem i förtid på grund av värdighetsproblem (se s. 44).

I en digital artikel kan du läsa hur Emily förvandlade sina känslor av ångest, rädsla och hopplöshet till en personlig och helig glädje. Och Kevin, en professionell terapeut, ger förslag på hur närstående kan stötta dem som lider på grund av att de återvänt hem i förtid.

Anledningen till att vi återvände är inte lika viktig som vad vi gör när vi har kommit hem. Med Frälsarens hjälp kan vi helas, utvecklas och fortsätta känna glädje på vår eviga resa.

Med vänlig hälsning,
Liahona Ficquet

BÄSTA RÅDET ...

Unga vuxna ger sina bästa råd till dem som återvänt hem i förtid från sin mission:

"Var bara förvissad om att allt kommer att bli bra. Jag fick det här rådet: Det är svårt tills du bestämmer att det inte är det. Du bestämmer vilket slags framtid du ska ha."

– **Nathaniel Park, Western Australia, Australien**

"Det behöver inte utmärka dig."

– **Elena Kingsley, Utah, USA**

"Oavsett omständigheterna; försök hitta en ny rutin för dig själv, för att gå vidare i livet."

– **Rosa-Lynn Ruiter, Nederländerna**

"Slutet på en mission är början på en annan. Hitta den där andra missionen!"

– **Roberto Alfonso Martinez IV, Utah, USA**

"Gud älskar dig och har en plan för ditt liv. Håll fast vid din tro!"

– **Rebecca Stockton, Arizona, USA**

Vilket är det bästa rådet du någonsin har fått om äktenskap? Skicka in ditt svar på liahona.lds.org senast den 31 juli 2019.

BERÄTTA OM DIN UPPLEVELSE

Har du en härlig berättelse att dela med dig av? Eller vill du se artiklar om vissa ämnen? Om så är fallet vill vi höra från dig! Du kan skicka in din berättelse eller din feedback på liahona.lds.org.

OM DE UNGA VUXNA FÖRFATTARNA

Alex Hugie kommer från Oregon i USA. Han tog kandidatexamen i engelska vid Brigham Young University. Han är särskilt intresserad av att studera litteratur för unga vuxna, skriva korta, roliga berättelser och noveller och att dricka mjölk.

Liahona Ficquet är från södra Frankrike. Hon tycker om att lära och att arbeta runt huset tillsammans med sin pappa. Hon studerar medicin och vill arbeta med kvinnors hälsa. För närvarande översätter hon en bok till franska som är skriven av och för missionärer som återvänt hem i förtid.

Emily Warner växte upp i norra Idaho, och det är fortfarande hennes favoritplats i hela världen. Hon studerade redovisning vid Brigham Young University och gillar att vandra, fotografera och resa runtom i världen med sin man.

I DEN HÄR DELEN

44 Om du avslutade din mission i förtid, ge inte upp*
Alex Hugie

47 Missionärer som återvänt hem i förtid: Ni är inte ensamma*
Liahona Ficquet

* Den här artikeln har bonusinnehåll i den digitala versionen.

ENDAST DIGITALT

Hur man kan stötta återvända missionärer som kommer hem i förtid
Kevin Theriot

Hur man känner glädje genom Kristus trots att man återvänt hem i förtid
Emily Warner

Läs de här artiklarna och mer ...

- på liahona.lds.org
- i **UV: Aktuellt** (under delen för unga vuxna i appen Evangeliebiblioteket)
- på facebook.com/liahona.

Du är inte mindre värd för att du återvände hem i förtid från din mission.

Om du avslutade din mission i förtid, ge inte upp

Alex Hugie

Om du läser det här vet du förmodligen redan hur överväldigande svårt det kan vara att komma hem i förtid från en mission. Unga vuxna som verkar som missionärer kan uppleva fysiska skador, mentala problem, politiska nödsituationer, värdighetsproblem, allvarliga konflikter med andra eller olydnad mot missionsreglerna som gör att de återvänder hem från missionen före det förväntade avlösningsdatumet.

Oavsett anledningen vill Gud inte att det här bakslaget ska göra något av hans barn andligt handikappade. Så hur kan missionärer som återvänt hem i förtid gå vidare efter en sådan omskakande övergång? Och hur kan föräldrar, ledare i kyrkan och andra närstående vara till hjälp?

En Mormons bok-missionär

En berättelse från Almas bok ger oss ett bra exempel. Den nephitiske profeten Alma ledde en mission till de onda zoramiterna, åtföljd av ett antal

pålitliga personer. En av personerna, hans son Corianton, "övergav [sitt] uppdrag och gick över till Sirons land innanför lamaniternas gränser för att söka upp skökan Isabel" (Alma 39:3). Till följd därav tillrättavisades Corianton skarpt av Alma som också kallade honom till omvändelse. Han sa: "Jag skulle inte uppehålla mig vid dina brott och sönderslita din själ om det inte vore för ditt bästa" (Alma 39:7).

Corianton tog ödmjukt emot faderns tillrättavisning, omvände sig från sina synder och återvände och tjänade som missionär bland zoramiterna för att "förkunna ordet med sanning och allvar" (Alma 42:31). Berättelsen förtäljer att när Alma hade talat med sina söner gick "Almas söner [både Shiblön och Corianton] ut bland folket för att förkunna ordet för dem" (Alma 43:1).

Återvända med potential

Vad lär vi oss av den här berättelsen? För det första: En missionär

som åker hem i förtid – också av anledningar som kunde ha förhindrats – kan fortfarande åstadkomma stora ting. Corianton må ha gjort allvarliga misstag, men han fortsatte ändå och utförde ett enastående arbete. På samma sätt ska inte missionärer som återvänder hem i förtid på grund av egna handlingar känna att de har förstört sin andliga potential. Corianton lärde av sina misstag och kom tillbaka och byggde Guds rike på fantastiska sätt, och samma förmåga finns hos alla, oavsett hur mycket de känner att de har misslyckats.

För det andra lär vi oss vilken viktig roll andra kan ha för den återvände missionärens andliga återhämtning. Alma – Coriantons far och prästdömsledare – tillrättavisade Corianton skarpt men också med tillit till hans förmåga att fortfarande kunna uppnå sin andliga potential. Liksom för

Corianton måste följderna av olydnad under en mission komma, men all tillrättavisning ska åtföljas av kärlek, förlåtelse och barmhärtighet (se L&F 121:41–44).

Återvända för att helas

Samma budskap om hopp för missionärer som återvänder hem i förtid gäller i dag. Marshall, som återvände hem i förtid på grund av fysiska och mentala hälsoproblem, var ibland ledsen över både hälsoproblemen och de personliga svårigheter som hindrade honom från att verka fullt ut som missionär. Ändå känner han att hans arbete var absolut värdefullt.

”Som missionärer är vi inte fullkomliga”, säger Marshall. ”Vi utsätts fortfarande för frestelser. Vi kan fortfarande synda. Men ofullkomligheterna är förmodligen det som Satan vill att vi ska fokusera på – känslan att

vårt arbete inte accepterats av Herren på grund av de tillfällen när vi inte var så bra missionärer.”

Marshall menar att Herren vill att missionärerna ska veta att han är nöjd med tjänandet de utför, även när det inte utfördes på ett fullkomligt sätt, antingen genom eget val eller på grund av omständigheterna.

Marshall har lärt sig hantera situationen och helas genom att göra allt han kan för att hålla sig nära sin himmelske Fader och Jesus Kristus.

Återvända för att omvända sig

En annan missionär som verkade i Colorado sändes hem från sin mission av disciplinära orsaker och uteslöts från kyrkan, men han döptes på nytt senare. ”Det var svårt att komma hem”, sa han. ”Jag kände mig vilsen och tom. Det svåraste med att

komma hem var ibland [att få] motivation att fortsätta gå i kyrkan, läsa skrifterna och be. De enkla sakerna var svårast."

Men han fick styrka av stödet från vänner och familj och i sin strävan att omvända sig.

"Genom att sätta upp mål, träffa biskopen och besöka templet när jag var värdig fann jag nyckeln till att komma närmare min himmelske Fader", tillägger han. "Jag kan minnas tillfällena när jag inte kunde träffa biskopen eller uppnå några mål. Motståndaren var alltid där och frestade mig."

Hans återhämtning blev möjlig därför att han "alltid tänkte på att jag har en himmelsk Fader som älskar mig och vill att jag ska vara lycklig. När vi har ett vittnesbörd om Frälsarens försoning och om omvändelse kan vi alltid komma närmare Gud oavsett hur långt bort från honom vi kan känna oss."

"När jag ser tillbaka på min mission", fortsätter han, och tänker på månaderna före händelserna som ledde till att han sändes hem, "känner jag ändå att det var en av de bästa upplevelserna jag någonsin har haft. Jag lärde mig mycket, och fastän det inte blev som jag hade planerat kunde jag ändå se personer förändras tack vare evangeliet. Jag gjorde några misstag, men mitt vittnesbörd har växt så mycket mer allteftersom jag har strävat efter att omvända mig och fortsätta framåt."

Han vill att andra som kommer hem i förtid på grund av egna val ska

veta att "jorden inte har gått under. Att komma hem är ett första steg mot omvändelse. Man har stor nytta av att gå igenom omvändelseprocessen. Den tunga bördan lyfts bort. Det finns ingen bättre känsla än att veta att man har ett rent samvete inför Gud."

Älska dem som återvänder hem i förtid

Båda missionärerna som återvände hem i förtid betonar hur viktigt det är att den återvända missionärens vänner och familj älskar och stöttar dem.

"Låt honom eller henne ta sin tid", säger Marshall. "Men se till att du är i närheten, för det kan vara lite deprimerande. Var en vän." Genom att lyssna på Anden kan vi bedöma deras behov och veta när vi ska hjälpa dem och när vi ska låta dem vara ifred.

"Visa bara kärlek", tillägger missionären som var i Colorado. "Uppmuntra honom eller henne att alltid minnas Jesu Kristi försoningsoffer."

Sättet andra behandlar missionärer på som återvänt hem i förtid kan utgöra skillnaden mellan att de skamset faller bort eller fortsätter framåt i tro. Därför är det viktigt att de tar emot dem utan att döma.

Liksom Corianton har missionärer som återvänt hem i förtid potential att höja sig över sitt nuvarande sårbara tillstånd och bli mäktiga redskap åt Herren.

Hopp i Guds plan

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum ger några tröstande ord till missionärer som återvänt

hem i förtid. "När någon frågar om du har varit missionär säger du ja", säger han. ... "Sätt värde på det tjänande du har utfört. Var tacksam för möjligheten du har haft att vittna, att vara ute i Herrens namn, att ha burit missionärsbrickan. ... Älta det inte! Tänk inte tillbaka på det. Tro inte att du är otillräcklig eller att du misslyckats."¹

Till dem som återvänder hem i förtid på grund av en synd: Tänk på de här orden av syster Joy D. Jones, Primärs generalpresident: "Om vi syndar är vi mindre värdiga men vi är aldrig mindre värda!"² Hon försäkrar att Gud hjälper oss utveckla självtillit under våra mörkaste stunder om vi vänder oss till honom.

Budskapet från Mormons bok, från andra missionärer som återvänt hem i förtid och från kyrkans ledare är desamma: Ge aldrig upp hoppet, för Gud har fortfarande planer för dig som är härligare än du kan ana. Till dessa missionärs närmstående: Er reaktion på att de kommer hem i förtid har stor betydelse för att de ska delas och nå sin potential. Tänk på att Jesu Kristi försoning kan hela alla sår – även de som orsakas av att man återvänder hem i förtid från sin mission. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Du kan hitta en lista över resurser för blivande missionärer och missionärer som återvänt hem i förtid i den digitala versionen av den här artikeln på liahona.lds.org eller i appen Evangeliebiblioteket.

SLUTNOTER

1. Jeffrey R. Holland, "Elder Holland's Counsel for Early Returned Missionaries" (video), lds.org/media-library.
2. Joy D. Jones, "Av oändligt värde", *Liahona*, nov. 2017, s. 14.

Unga vuxna berättar hur de fann mening och frid efter att ha kommit hem i förtid från sin mission och hur du kan göra det också.

Missionärer som återvänt hem i förtid: **Ni är inte ensam**

Liahona Ficquet

Armén av heltidsmissionärer som strävar efter att fullfölja sin plikt att "inbjuda andra att komma till Kristus"¹ inger många "stora förhoppningar och mycket glädje" (Alma 56:17). De här missionärerna, liksom de unga krigarna i Mormons bok, kämpar varje dag "med så förunderlig styrka" (Alma 56:56).

Men också bland de 2 060 unga krigarna var det 200 som "förlorade medvetandet på grund av blodförlust" (se Alma 57:25). Gjorde det dem mindre ståndaktiga? Mindre starka? Mindre modiga? Mindre värda än andra? Inte ett dugg.

Inte heller är ni missionärer som återvänder hem i förtid av mentala eller fysiska hälsoskäl mindre ståndaktiga, mindre starka, mindre modiga eller mindre värda. Er uthållighet genom era provningar är – och borde vara – förbluffande. Ni har sparats – kanske med stora sår, men ni har sparats. Era sår, vare sig de är fysiska, mentala eller andliga, behöver nu vårdas (se Alma 57:28). För dem som återvänder hem av skäl som har att göra med värdighet är omvändelse en viktig del av helandet.

Se till, när ni anpassar er till att vara hemma, att ni ger själva tid att helas, och kom ihåg att alltid lita till Gud (se Alma 57:27). Han har påmint oss: "När jag ger någon av människornas söner [eller döttrar] en befallning att utföra ett arbete åt mitt namn" – till exempel att verka som missionär – "och dessa människors söner [och döttrar] med alla krafter och med allt de har tar itu med att utföra detta arbete och inte upphör med sin flit, och när deras fiender" – i vissa fall våra fysiska eller mentala sjukdomar eller andra skador – "kommer över dem och hindrar dem från att utföra detta arbete, se, då tillkommer det mig att inte längre kräva detta arbete av [deras] händer, utan jag godtar deras offer" (L&F 124:49).

Vilka sår ni än har ådragit er – eller som skrapats upp igen – under en strid, var ert bidrag behövt och accepterat av Herren, så länge som ni tjänade värdigt eller omvände er fullständigt.

Genom att läsa följande berättelser finner du läkedom i det faktum att du inte är ensam och att du kan hjälpa andra genom att återge din berättelse.

Inse att **FRÄLSAREN HAR UPPLEVT DIN SMÄRTA**

Under flygturen till min mission föreställde jag mig hur min hemkomst skulle vara. Glädjerop skulle höjas, min familj och mina vänner skulle omfamna mig, och jag skulle leva resten av mitt liv i frid och glädjas åt varje välsignelse som kom av att ha tjänat hedervärt.

Elva månader senare, på flygturen hem, var varje minut ångestladdad med tanke på vad som väntade. Min familj väntade. De upphörde glädjerop och kramade om mig, men innan jag visste ordet av var jag ensam och hade ingen aning om hur framtiden skulle se ut.

Frälsaren såg mina mörka dagar. Han visste hur jag kände mig medan jag låg där gråtande i sängen i tre veckor, och sov för att komma undan verkligheten. Han visste att jag behövde hans styrka, för ingen annan runt omkring mig kunde förstå eller ens känna empati för det som jag gick igenom. Men han gjorde det. Jag skulle inte ha kunnat överleva min mission eller återvända hem i förtid utan honom.
Ali Boaza, Queensland, Australien

SLÖSA INTE TID *på att undra varför*

Tanken på att åka hem i förtid var fruktansvärd. Så snart terapeuten föreslog det fick jag mycket blandade känslor: Skam. Lättnad. Skuld-känslor. Frid. Sorg. Alltihop samtidigt.

Jag vet att Gud stöttade mig för jag tog mig på något sätt igenom den första veckan hemma. Och sedan tog jag mig igenom en vecka till. Och en till. Tills jag äntligen kände mig som mig själv igen. Pappa var mitt största stöd och tog mig verkligen under sina vingar. Han ville alltid prata med mig och tillbringa tid med mig. Inte snoka i vad som "blev fel" utan bara höra hur jag mådde.

När pappa dog i en bergsklättringsolycka några månader senare visste jag utan tvivel att Gud hade en plan för mig. Tack vare att jag hade kunnat vara med pappa under de sista månaderna av hans liv stärktes mitt vittnesbörd om frälsningsplanen. Jag förstår fortfarande inte alla skäl till att jag behövde komma hem när jag gjorde det, men jag har lärt mig att om man ägnar alltför mycket tid åt att fråga varför så missar man de underbara underverk som han ger en varje dag.
Kristen Watabe, Ohio, USA

Var villig att **GÖRA HERRENS VILJA**

Allt gick bra på min mission. Jag hade otroliga upplevelser som jag aldrig ska glömma. Men efter åtta månader började jag få hälsoproblem. Efter att ha fastat och bätt mycket skickades jag hem. Jag kände mig helt förkrossad. Jag trodde att allt var mitt fel. Jag läste inte skrifterna och bad inte lika ofta. Jag undrade om jag hade gjort allt som jag kunde göra för att få stanna kvar.

Men jag insåg att jag prövades för att visa om jag skulle förbli trofast mot Herren. Det var svårt, men jag förtröstade på honom, och jag kunde återvända till missionsfältet och hade återigen underbara upplevelser.

Sedan återvände mina hälsoproblem. Men den här gången var jag mer villig att göra min himmelske Faders vilja. Så jag återvände hem en andra gång. Det var svårt, men jag vet att jag kan lära av allt jag gick igenom.

Fastän jag inte tjänade i 24 månader vet jag att jag utförde en hedervärd mission. Jag vet att tiden jag ägnade åt att tjäna Herren var värd allting för mig och för personerna jag tjänade. Jag är tacksam mot min Frälsare för hans oändliga försoning. Han känner till alla våra provningar. Och om vi litar på honom fullt och fast så är vi aldrig ensamma.

Fillipe Hoffman, Goiás, Brasilien

OMGE DIG *med godhet*

Jag trodde aldrig att jag skulle åka hem från min mission i förtid, och jag var generad och nervös för att möta alla. Fastän det var en av de svåraste ögonblicken i mitt liv, växte jag också av det. Det formade mig till en bättre person.

Jag återvände hem för att genomgå en omvändelseprocess. Några av valen jag hade gjort före min mission var inte i linje med evangeliets lärdomar och bud. Efter som jag var generad och ville behålla min ställning i kyrkan gick jag inte igenom omvändelseprocessen med min biskop innan. Men inom några månader kände jag att jag behövde återvända och omvända mig så att jag kunde tjäna med heder och redbarhet.

Det som verkligen uppmuntrade mig när jag kom hem var att delta i andligt upplyftande aktiviteter, som kyrkans möten, tjänandeprojekt och templet – när jag väl kunde besöka det. Men det som var till störst hjälp var människorna runt omkring mig – familjen, några vänner och även personer som jag aldrig hade träffat tidigare visade kärlek och vänlighet.

På det hela taget var det med hjälp av Herren och de kristuslika exemplen runt omkring mig som jag kunde återvända till Florida och fullfölja min mission. Jag hoppas att vi alla strävar efter att vara kristuslika mot andra, oavsett om de har återvänt hem från sin mission i förtid eller bara har ett behov. Caigen Stuart, Utah, USA

Löftet i brevet med din missionskallelse som du fick när du bestämde dig för att engagera dig i det här verket, kommer att uppfyllas: "Herren välsignar dig för det goda du åstadkommer i ditt liv." Med uppmärksamhet och omsorg kan dina sår läka och bli ett redskap varigenom du kan hjälpa andra komma till Kristus. Det är trots allt en missionärs plikt. ■

Författaren, som är från Frankrike, studerar i Utah, USA.

Se fler berättelser från missionärer som återvänt hem i förtid i den fullständiga versionen av den här artikeln på liahona.lds.org eller i appen Evangeliebiblioteket.

SLUTNOT

1. "Vad är min uppgift som missionär?" *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer*, (2004), s. 1.

Jag spelar volleyboll, ägnar mig åt löpning och läser mycket.

Om jag kunde göra vad jag ville en dag skulle jag förmodligen åka till stranden.

Jag föddes i Chicago, Illinois men kom till Nauvoo när jag blev fosterbarn. Jag kommer inte ihåg mycket om mitt liv innan jag blev fosterbarn, men jag minns att jag inte kände mig trygg. När jag blev fosterbarn kände jag mig trygg. Jag tycker om att ha evangeliet. Några av mina vänner har hamnat i skrämmande situationer därför att de inte följer våra normer. Jag vet att jag kan känna mig trygg om jag följer buden.

Det var en härlig upplevelse att hitta min familj. Mamma kom till förskolan jag gick till för att hon skulle vikariera. Hon lekte med mig och sa till en av lärarna att hon ville ta med mig hem för att jag var så gullig. Läraren sa: "Hon är tillgänglig för adoption, så kanske!" Mamma undersökte situationen och adopterade mig och mina två bröder. Det är coolt, för jag vet hur det är att inte ha en familj, och det gör det mycket mer speciellt att ha en.

Lily S., 14 år, Illinois, USA

UNGDOMAR

I DEN HÄR DELEN

52 Studera, läs, repetera, be. Upprepa.

Mario Días Alonso

54 Min bästa arbetsdag någonsin!

Joni L. Koch

56 Lärdomar från Nya testamentet: Apostlarna är vittnen om Jesus Kristus, och det kan du också vara!

Heather White Claridge

58 "Du behöver åka härifrån"

Sergio Riquelme Segura

61 Affisch: Tron kommer ett steg i taget

62 Brev från en kärleksfull bror

Merilee S. B. Averett

64 Sista ordet: Vad hittar du i Mormons bok?

Gary E. Stevenson

FOTO CHRISTINA SMITH

STUDERA, LÄS, REPETERA, BE. *Upprepa.*

Mario Días Alonso

För att kunna gå på college i Chile måste man göra ett inträdesprov. Jag ville studera ingenjörsvetenskap vid ett universitet långt hemifrån. Det skulle bli mycket dyrt, så mitt mål var att få högsta möjliga poäng på inträdesprovet så att jag kunde få ett stipendium för utomordentligt examensresultat.

Jag visste var och vad jag skulle studera, och jag visste vad jag behövde göra för att få det att hända. Jag började förbereda mig för provet. Jag studerade, läste och repeterade, men på övningsproven fick jag fortfarande inte de poäng jag behövde. Jag vände mig till min himmelske Fader i bön och bad honom om mer intelligens och att han skulle upplysa mitt förstånd så att jag

kunde nå mitt mål. Jag bad om det här dagligen i ett helt år. Jag tog extra förberedelsekurser i skolan och anmälde mig till kurser vid en institution som var inriktad på examensförberedelser.

Jag studerade skrifterna varje dag och missade aldrig en dag i seminariet. Jag fullföljde alla mina uppdrag som bärare av aronska prästadömet och studerade aldrig på söndagar, hur

Utan ett stipendium skulle jag inte ha råd att gå på college.

desperat situationen än var. Jag visste att söndagen är Herrens dag, och jag ville respektera det på det sätt som mina föräldrar hade lärt mig. Jag visste att jag inte hade råd att gå miste om de välsignelser som min himmelske Fader hade åt mig, särskilt när jag behövde dem som mest. Trots allt det här fick jag inte de poäng jag behövde på mina övningsprov.

Min familj och jag bad och fastade, och pappa gav mig en välsignelse. Med den här andliga förberedelsen och mina andra förberedelser gjorde jag provet. Jag fick inte bara de poäng jag behövde utan överträffade mitt mål och fick det högsta poängtal som var möjligt på matematikdelen. Jag fick de stipendier och andra förmåner jag behövde och kunde studera på universitetet jag hade valt.

Alltsedan jag var liten har jag lärt mig att om jag gör allt jag kan och tar hand om mina andliga ansvar först så väl-signar min himmelske Fader mig. Saker och ting kanske inte alltid blir som vi har väntat oss, men Gud tar hand om oss. Jag vet att det bara är med hans hjälp som allt är möjligt. ■

Författaren bor i provinsen Cautín, Chile.

HJÄLP FÖR ATT LYCKAS MED DIN UTBILDNING

Kyrkan har flera resurser för att hjälpa dig i din utbildning efter gymnasiet:

- I vissa länder finns Ständiga utbildningsfonden som betalar för yrkesutbildningar. Du kan prata med din biskop eller grenspresident eller gå till pef.lds.org.
- BYU-Pathway Worldwide tillhandahåller vidareutbildning till en rimlig avgift. Eleverna börjar med PathwayConnect, ett ettårigt program som hjälper dem påbörja eller fortsätta med sina universitetsstudier. När eleverna har fullgjort PathwayConnect kan de få ett yrkesdiplom på mindre än ett år och sedan fortsätta för att ta examen – allt till samma låga avgift. Gå till byupathway.lds.org.
- Om du lär dig engelska kan det ofta förbättra dina chanser att få ett jobb. EnglishConnect är ett program som tillhandahålls av kyrkan som lär ut engelska för att hjälpa deltagarna stärka sitt andliga och timliga oberoende i en evangelieinriktad miljö. Gå till englishconnect.lds.org.
- Kyrkans oberoendekurs om utbildning heter "Utbildning för bättre jobb". Det är en kurs på tolv veckor som hålls i staven eller distriktet. Manualen hittar du i Evangeliebiblioteket under Oberoende eller på lds.org/go/71857.

EN UTBILDNING HJÄLPER DIG ATT TJÄNA

"Mitt råd ... är att ni fortsätter utbilda er, var ni än är, vilka intressen och möjligheter ni än har. Bedöm hur ni bäst kan tjäna er familj och ert samhälle och förbered er väl."

President Russell M. Nelson, "Education: A Religious Responsibility" (andakt vid Brigham Young University-Idaho, 26 jan. 2010).

Äldste
Joni L. Koch
i de sjuttios
kvorum

Min bästa arbe

När du lär dig att älska och värdesätta arbete hittar du också en stor källa till glädje.

För en del år sedan var jag i en hörsal vid Churchill College, University of Cambridge i England för ett årligt möte med företaget jag arbetade för. Vid det tillfället hade jag förmånen att ta emot en utmärkelse för det utmärkta arbete mitt team och jag hade utfört det året av företagets verkställande direktör.

När företagsledare från hela världen – som representerade 80 000 anställda – klappade händerna och lovordade vårt team för vår prestation, tänkte jag: "Det här måste vara min bästa arbetsdag någonsin!" Atmosfären i det ögonblicket var härlig.

Delat bröd

Men sedan tänkte jag tillbaka på min första arbetsdag nästan 40 år tidigare. Min far ägde ett bageri och bakade bröd som distribuerades till många mindre marknader i vår stad i södra Brasilien. När jag var liten tjtade jag hela tiden på pappa att han skulle ta med mig till sitt jobb. En dag sa han äntligen ja!

Mamma sydde ett litet vitt förkläde och en bagarmössa till mig och så gick pappa och jag till bageriet. Tillsammans blandade vi och förberedde degen,

formade degen till limpor för hand och satte in limporna i stugnen. När brödet var färdigbakat tog vi en lång bakspade av trä och hämtade försiktigt ut brödlimporna. Vi väntade i några sekunder och delade sedan på en limpa av det varma brödet. Det smakade underbart!

När jag tänkte efter var dagen när jag tog emot utmärkelsen vid Cambridge min näst bästa arbetsdag någonsin. Den bästa och gladaste arbetsdagen upplevde jag i en mycket enklare miljö: ett litet bageri utan publik och stående ovationer. Det var bara jag och pappa. Den dagen lärde han mig att älska och värdesätta arbete och hjälpte mig känna glädjen i att tillaga något av råvaror, med mina egna händer. Jag lärde mig att hårt arbete är tillfredsställande för både kropp och själ.

Arbete är en välsignelse

När Herren sa "i ditt anletes svett ska du äta ditt bröd" (1 Mos. 3:19) till Adam och Eva, verkade det som om han straffade dem.

Jag ska alltid minnas det vita förklädet och bagarmössan som mamma sydde åt mig och brödet som pappa och jag bakade tillsammans.

tsdag någonsin!

Men egentligen gav han dem möjligheten att uppleva den glädjande och tillfredsställande känslan av att bli oberoende, att sörja för sina egna önskemål och behov.

Många av oss ser arbete enbart som ett sätt att timligt sörja för oss själva och våra familjer eller kanske som ett sätt att uppnå social status genom en fin jobbtitel. Men något som är mycket viktigare är att Gud vill att vi ska arbeta så att vi kan få en stark känsla av tillfredsställelse när vi fullföljer uppgifter, skapar något nytt, förändrar och förbättrar sådant som redan existerar och gör världen vi lever i mer värdefull.

Andligt talat är arbete alltid en del av ett evangeliecentrerat liv. Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Ett helgat liv är fyllt med arbete, ibland enformigt, ibland mindre ansett, ibland uppskattat, men alltid arbete som förbättrar, skapar ordning, stöttar, lyfter, betjänar och strävar uppåt."¹

När du var liten fick du förmodligen frågan: "Vad ska du bli när du blir stor?" Under dina tonår förändrades troligen frågan till: "Vad tänker du studera på universitetet?"

Passion, heder och målmedvetenhet

Vilket yrke du än bestämmer dig för att ha, vilket arbetsområde du än hamnar i, sträva efter att arbeta med passion, heder och målmedvetenhet. Du bör arbeta hårt och alltid försöka uppnå de bästa resultaten. Med den här inställningen till arbete blir du

timligt, känslomässigt och andligt trygg. Möjligheten att arbeta är en välsignelse från Herren. När du lär dig uppskatta och älska arbete får du uppleva den glädje och mening som kommer av oberoende.

Jag kan fortfarande höra applåderna och de uppmuntrande orden från publiken vid University of Cambridge, men ett mycket värdefullare minne är dagen i bageriet med pappa och doften av brödlimporna när de kom ut ur ugnen. ■

SLUTNOT

1. D. Todd Christofferson, "Funderingar över ett helgat liv", *Liahona*, nov. 2010, s. 17.

Apostlarna är vittnen om Jesus Kristus, och

det kan du också vara!

Heather White Claridge
Kyrkans tidningar

Hur man blir ett vittne om Jesus Kristus

- Ha en önskan att tro (se Alma 32:27).⁴
- Läs om Frälsaren i skrifterna.
- Be om att den Helige Anden ska bekräfta att Kristus är din Frälsare.
- Studera Nya testamentet och markera de situationer när apostlarna var vittnen.

Tänk dig att du och en vän äter lunch i skolan. Din vän ska precis öppna en chokladkaka när någon kommer fram och beskyller henne för att ha stulit chokladen och kräver att den lämnas tillbaka. Du var med din vän när hon köpte den, så fastän du kanske är nervös talar du om för den andra personen att din vän inte är en tjuv.

Särskilda vittnen

Att stå för sanningen på det här sättet kan kallas att "vara ett vittne". I exemplet var du ett vittne om din väns goda karaktär. Precis som du kan vara ett vittne för din vän har Gud kallat profeter och apostlar att vara särskilda vittnen om hans Son Jesus Kristus. Apostlar är "sändebud med särskild myndighet och plikt"¹ att undervisa, vittna och tjäna som "särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23).

Kort efter att Kristus uppstod kallades apostlarna att vara hans vittnen (se Apg. 1:8). När du studerar Apostlagärningarna i Nya testamentet kan du läsa om många tillfällen när apostlar vittnar om att Jesus Kristus är Guds Son (se Apg. 2:36; 5:27–32; 10:36–44). Apostlarna i dag fortsätter i ämbetet som särskilda vittnen. Lyssna bara på en generalkonferens så hör du hur de vittnar om Kristus.

Den Helige Anden vittnar om Kristus

Några apostlar i Nya testamentet var med Kristus när han levde på jorden och såg honom stiga upp till himlen (se Apg. 1:9–11), och det kanske finns apostlar i dag som har sett Kristus,² men det faktum att någon fysiskt har sett Jesus gör inte den

personen till ett vittne om honom. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) sa: "[Den Helige Anden] är det enda sätt på vilket en människa verkligen kan veta att Jesus är Kristus och [att] hans evangelium är sant."³ Det innebär att även om apostlarna kan ha sett Kristus så vet de att han är Frälsaren på grund av att den Helige Anden har sagt det till dem!

Du kan vara ett vittne

Det som är ännu underbarare är att du har fått löftet att du kan få veta att Jesus Kristus är din Frälsare genom den Helige Anden (se L&F 46:13). Det är inte något som bara apostlar kan veta! Fastän du inte är kallad att vara ett särskilt vittne om Kristus kan du få ett vittnesbörd om Kristus och vara hans vittne för människorna i ditt liv. Du kan följa Frälsarens uppmaning till Petrus: "När du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder [och systrar]" (Luk. 22:32). ■

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckley, "Särskilda vittnen för Kristus", *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 94.
2. Se Boyd K. Packer, "Vittnesbördet", *Liahona*, maj 2014, s. 97; se även Lorenzo Snow, "Ett besök av Frälsaren", *Liahona*, sep. 2015, s. 80.
3. Joseph Fielding Smith, *Svar på frågor om evangeliet* (1973), s. 308.
4. Se även Jeffrey R. Holland, "Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 93–95.

"DU BEHÖVER ÅKA HÄRIFRÅN"

Trots min rädsla över att flytta till norra Chile med min familj visade sig öknen vara vårt utlovade land.

Sergio Riquelme Segura

När jag läste i Mormons bok om hur Nephi alltid stöttade sin far som såg syner drog jag slutsatsen att de flesta ungdomarna i kyrkan förmodligen var som Nephi. Men när min familj bestämde att vi behövde flytta till öknen kände jag mig mer som Laman och Lemuel. Jag ville inte lämna mitt hem.

Liksom Nephi och hans bröder är jag "född av goda föräldrar" (1 Ne. 1:1). Båda blev medlemmar i kyrkan i tonåren, och mamma väntade på pappa när han var missionär. De var aktiva, hårt arbetande medlemmar i kyrkan.

När jag gick på gymnasiet blev ekonomin allt sämre i Concepción, vår region i Chile. Det blev ont om jobb och pappa började få svårt att hitta arbete. Till slut började han söka jobb på andra platser.

Hans sökande tog honom norrut till staden Calama i Chiles gruvregion. Han är byggnadsingenjör och fick ett bra jobb där. Men han var ensam och långt borta. Vi såg honom bara när han hade råd med den 32 timmar långa bussfärden hem.

När det hade gått några år och vi bara såg pappa två eller tre gånger om året, kände mamma att det var dags för en förändring. Mina föräldrar bestämde att resten av familjen behövde flytta norrut.

Vi behöver vara hos pappa

Min yngre bror hade inga problem med att flytta. Och min äldre syster som gick på college var ett gott exempel för mig. "Jag ger upp mina studier", sa hon. "Vi behöver vara hos pappa."

Alla stöttade beslutet att flytta utom jag. Jag ville också vara hos pappa, men jag ville inte göra några förändringar eller personliga uppoffringar. Jag hade mina vänner, jag kände till min omgivning, jag tyckte om min livsstil och jag ville studera i Concepción. Jag gjorde allt jag kunde för att övertyga mamma om att vi inte skulle åka.

Till slut sa hon: "Min son, din pappa är ensam. Han vill att vi ska vara hos honom. Jag önskar att du kunde förstå, men du är alltför fokuserad på dig själv." Sedan försäkrade hon: "Vi kommer att få möjligheter där."

Sergio pratar med vänner i institutet.

I hjärtat visste jag att hon hade rätt – men mitt huvud var inte övertygat. Jag hade inte något starkt vittnesbörd just då, men jag bestämde mig för att be för att få veta om jag skulle följa med min familj. Jag fick ett tydligt svar: "Du behöver åka härifrån." Jag blev ledsen, men jag sa till mina föräldrar att jag skulle åka.

Var är träden?

Concepción är en grön plats med många träd. Det kommer bortåt 1300 millimeter regn där varje år. Det kommer bara 2–3 millimeter regn varje år i Antofagasta, staden nära Calama som vi flyttade till.

Det jobbigaste med alltihop för mig var själva resan. När vi åkte norrut med bussen var det svårt att behöva se övergången från grönt till brunt. Jag undrade: "Var är träden? Var är korna ute på fälten?" Allt jag såg var sand, klippor och kullar.

Norra Chile är ju en öken så vad annat kunde jag förvänta mig? Jag påmindes om hur Laman och Lemuel kände sig när Lehis familj lämnade sitt arveland och gav sig ut i öknen.

Det var mycket jag var rädd för när vi kom till Antofagasta. Vad skulle hända om jag inte fick några vänner? Vad skulle hända om

jag inte kunde vänja mig vid området? Vad skulle hända om mina framtidsförhoppningar inte blev besannade?

Nu efteråt inser jag att jag inte borde ha oroat mig. Mamma hade rätt om möjligheterna som väntade oss – särskilt de andliga möjligheterna.

Innan vi flyttade var evangeliet ingen prioritet för mig. Herren var i bakgrunden. Men i Antofagasta träffade jag personer som hjälpte mig se skönheten i evangeliet. Jag fick hjälp av goda prästadömsledare. Jag fick vänner som fortfarande är dyrbara för mig. Mitt andliga liv förändrades helt.

Jag är tacksam för att jag lyssnade på mamma. Jag är tacksam för att Herren besvarade min bön. Jag är tacksam för modet att flytta norrut med familjen.

Det var här i öknen som jag gjorde förändringar som hjälpte mig bli den jag är i dag. Det var här jag bestämde mig för att omfamna evangeliet, verka som missionär, gifta mig i templet och viga mitt liv åt Herren. Det var här jag bestämde att jag inte längre ville vara som Laman och Lemuel.

För min familj och mig visade sig öknen vara vårt utlovade land. ■

Författaren bor i Antofagasta, Chile.

TRON

KOMMER ETT STEG I TAGET

"Bli därför inte trötta av att göra gott, ty ni lägger grundvalen till ett stort verk."

Läran och förbunden 64:33

Dear Merilee
 Well you have got the big birthday
 you, I guess when you get to
 already be past. I can't be
 16 years old. It seems like
 years ago when you used
 red cowboy hat + prairie
 only 3/5 or so, but
 stay sweet + pure
 one know that the cl
 you

ELDER GARY STEVE

actions speak louder
 + you do fit your name
 of Honor. HAPPY

Love ya
 Always

Two photos
 Gary

BREV

från en kärleksfull bror

Merilee S. B. Averett

berättad för Richard M. Romney

Sexton! Vilken tid det här är i livet! "Ingen borde behöva gå igenom det här ensam", tänkte jag. Mina kloka föräldrar var snälla och gav mig alltid goda råd. Min äldre syster hade just gift sig och flyttat iväg från delstaten. Min yngre bror var upptagen med en 11-årings angelägenheter. Jag hade underbara vänner och jag visste att mina ledare i kyrkan verkligen brydde sig om mig.

Men min äldre bror Gary var min förtrogna vän. Jag såg upp till honom i allting som tonåring. "Alltid när jag pratar med honom förstår jag saker och ting bättre", sa jag till mig själv. "Jag önskar att han kunde vara här nu."

Men det var han inte. Han var långt borta i Japan och verkade som heltidsmissionär.

Jag hade en rolig födelsedag fastän jag saknade Gary. Mamma lagade vår traditionella födelsedagsfrukost och jag fick några presenter innan jag gick till skolan. På kvällen gick familjen och jag ut och åt pizza och avslutade den med födelsedagstårta. Jag tillät mig själv till och med att dagdrömma om att dejta, köra bil och andra spännande saker jag skulle göra som 16-åring.

Men den bästa presenten jag fick den dagen var ett brev i brevlådan. Gary hade inte glömt min superviktiga dag! Det här var innan det fanns e-post, så det tog lång tid för ett brev att färdas från Japan till Cache Valley, Utah, USA. Jag förundrades över att brevet kom just på min födelsedag! Brevet var handskrivet, vilket gjorde att det var som om min bror var där när jag läste det:

"Kära Merilee!

Min äldre bror missade min 16:e födelsedag eftersom han verkade som missionär. Men rådet han gav mig var en present jag skulle omhulda för evigt.

Ja, nu har du snart en viktig födelsedag, eller hur? Jag antar att den redan är förbi när du får det här brevet. Jag kan inte fatta det – du är 16 år! Det känns som det bara har gått några år sedan du brukade [ha på dig din lilla röda cowboyhatt].

Fortsätt att vara älskvärd och ren, och låt alltid andra veta att kyrkan betyder mycket för dig. Om du gör det hamnar du aldrig i någon situation där du måste fatta ett beslut med allt gruppträck på dig. Exempel: På high school visste alla att jag inte ville dricka eller röka, inte alls, så jag blev aldrig bjuden till fester där de gjorde sådant. Mina vänner visste att jag inte gjorde det. ...

Om du låter andra veta vilka normer du har så kommer de som har dina normer att dras till dig. Jag menar inte att du måste *säga* det till alla, men handlingar säger mycket. Du har en vacker ande, och ditt namn passar in på dig. Och du har ett gott sinne för humor. Grattis på födelsedagen, 'sweet sixteen!' Den sista meningen var understruken med rött. Ingen annan födelsedagspresent kunde ha varit bättre! Jag läste det om och om igen, tills han var tillbaka från Japan och vi kunde prata med varandra på riktigt.

Det har gått många år sedan jag fick det där brevet, men jag har fortfarande kvar det. Mycket har förändrats sedan dess, men inte min kärlek till min bror. I dag stödjer jag honom inte bara som bror och vän utan också som äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kворum. Råden han ger som ett särskilt vittne om Kristus i hela världen har stärkt mig ytterligare, liksom brevet han skickade på min 16:e födelsedag. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Vad hittar du i Mormons bok?

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kvorum

När ni tar er tid och hittar en lugn plats där ni kan läsa Mormons bok, ser jag hur ni upptäcker svar, känner vägledning och får ett vittnesbörd om Mormons bok och ett vittnesbörd om Jesus Kristus.

När ni läser er igenom den här dyrbara boken möter ni er älskade Frälsare, Herren Jesus Kristus, på nästan varje sida. Det är beräknat att det i genomsnitt finns någon form av hans namn cirka en gång varannan vers.¹ Även Kristus själv vittnade om dess sannhet i vår tid med orden: "Så sant er Herre och er Gud lever är den sann" (L&F 17:6).

Jag är tacksam för den inbjudan och det löfte som Herren genom profeten Moroni har gett er var och en – och alla som läser Mormons bok: "Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar [Mormons bok], frågar Gud, den evige Fadern, i [Jesu] Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft" (Moro. 10:4; se även v. 3, 5).

Sanningarna ni hittar i Mormons bok upplyfter och inspirerar er. De stärker er tro, fyller era själar med ljus och förbereder er för en framtid som ni knappt kan föreställa er.

På bokens sidor upptäcker ni Guds oändliga kärlek och ofattbara nåd. När ni strävar efter att följa lärosatserna ni hittar där får ni större glädje, större kunskap, och svaren på många av de svårigheter som jordelivet innebär öppnas för er. När ni läser boken finner ni Herren. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2016.

SLUTNOT

1. Se Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* (1987), s. 16–18.

Har **fyra söner.**

Föddes den 6 augusti
1955 och växte upp i
**Cache
Valley,
Utah.**

Bodde i Asien
i mer än nio år av sitt liv.

Äldste **GARY E. STEVENSON**

Giftte sig med
Les Jean Higley
*i april 1979 i Idaho Falls tempel,
Idaho.*

Tog examen i
**företags-
administration**
vid Utah State University.

Som ung man följde
han ofta med sin far
och besökte och tjänade
änkor
i församlingen.

Kallades att bli
apostel i
**oktober
2015.**

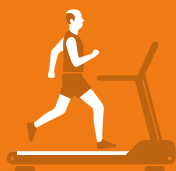
Säger att hans
fru
är "solskenet i
mitt liv".

Sa att hans
**kallelse till de
tolvs kvorum**
*var en upplevelse som
bokstavligen tog ner
honom på knä.*

Kallades att tjäna i
**Japan-
missionen
Fukuoka**
som ung missionär.

Var med och **grundade** ett
företag som tillverkar sportutrustning
där han arbetade som verkställande
direktör och driftschef till 2008.

När han var 11 år **räddade**
hans far honom
*från att oavsiktligt väcka en
sovande skallerorm.*

Gillar att åka
skidor
*och snowboard
och att vandra.*

Verkade som president för
**Japan-
missionen
Nagoya**
från 2004 till 2007.

UNGA VUXNA

**ÅTERVÄNDE DU HEM
FRÅN DIN MISSION
I FÖRTID?**

*Oavsett orsak kan du fortsätta
glädjas åt evangeliets
välsignelser.*

42

UNGDOMAR

**DU KAN VARA
ETT VITTNE OM
JESUS KRISTUS**

56

PERSONLIG
UPPENBARELSE

**FÖLJ NEPHIS
EXEMPEL**

58

UNDERVISA BARN

**VAD DET INNEBÄR
ATT VARA KRISTEN**

V12

JESU KRISTI
KYRKA

AV SISTA DAGARS HELIGA

Vänner

Hur är du en
pionjär?

Se sidorna V7 och V10

**President
Dallin H. Oaks**
förste rådgivare
i första
presidentskapet

Sprida evangeliet

Frälsaren Jesus Kristus befallde sina lärjungar att sprida evangeliet till alla på jorden. Han sa:

”Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen” (Mark. 16:15).

Vi vill att varje medlem i kyrkan ska hjälpa till att föra ut evangeliet till hela världen.

Här är några sätt du kan hjälpa till på:

- ①. **Älska** alla som dina bröder och systrar, som Jesus lärde.
- ②. **Håll buden** så att du kan vara ett gott exempel.
- ③. **Be** för att få veta vem som är redo att lära sig om evangeliet och hur du kan dela med dig av det till honom eller henne.
- ④. **Hjälp andra** att lära sig mer om Jesus Kristus.

Missionsarbete innebär att man har en kärleksfull attityd som gör att man vill hjälpa andra. Oavsett hur den andra personen svarar lyckas du som missionär om du sprider evangeliet med kärlek! ●

*Bearbetat från "Att sprida det återställda evangeliet",
Liahona, nov. 2016, s. 57–60.*

Sprid evangeliet med kärlek

Hur kan du visa kärlek i dag?
Para ihop bilderna med siffrorna i äldste
Oaks budskap.

Be med FILIP

Shirley Espada-Richey

(Baserad på en sann berättelse)

"Be alltid" (L&F 19:38).

Det var första gången Josef var hemma hos Filip. De hade roligt medan de byggde ett rymdskepp av kartong. De målade till och med coola eldsflammar på det. När Filips mamma ropade att det var middag följde Josef med Filip in i köket.

"Jag håller bordsbönen", sa Filips pappa.

Vad betyder det? undrade Josef. Han tittade på Filip och hans familj när var och en rörde vid pannan, mitten på bröstet, sedan vänster sida och sedan höger sida.

Josef hade aldrig sett någon göra så förut.

Filip sträckte ut handen. Josef såg att resten av Filips familj höll händer och böjde på huvudet. *Ska de välsigna maten? Är det det som "bordsbön" betyder?* undrade Josef.

Josef ville inte såra Filips känslor så han tog honom i handen. Filips pappa tog Josefs andra hand och började sedan be.

"Välsigna oss, O Herre ..."

Innan de satte sig ner rörde Filip och hans familj vid sina pannor och mitten på bröstet som förut.

När Josef kom hem frågade mamma om hans dag.

"Hade ni roligt?" frågade mamma.

"Ja", sa Josef tyst. Han hade haft roligt. Rymdskeppet var coolt och hamburgaren var jättegod. Men något bekymrade honom.

Mamma tittade lite närmare på honom. "Det låter inte som du hade roligt. Är det något som är fel?"

"Nja ..."

Josef hade så många frågor! Han tänkte fortfarande på den där bönen. Varför var den inte som när han och hans familj bad?

"Mamma", sa han, "hur bad du innan du blev medlem i kyrkan?" Josef berättade om bönen i Filips familj.

"Det låter som om de är katoliker, som jag var förr", sa mamma. "De gjorde korstecknet med händerna. Ser du

hur det ser ut som ett kors? Det är en påminnelse om att Jesus dog för oss."

Josef log. "Så Filip tror på Jesus också?"

"Just det", sa mamma. "Kommer du ihåg vad Filips pappa sa under bönen?"

Josef fick tänka lite på det. "Han tackade Gud för gåvorna han ger oss ... och han pratade om Kristus!"

"Ser du?" sa mamma med ett leende. "Vi är inte så olika. Jag är glad att du kunde be med Filips familj."

Några dagar senare kom Filip hem till Josef för att leka. De lekte ute när pappa ropade att det var middag. Josefs mage knorrade när de sprang in i köket.

"Jag är jättehungrig!" sa Josef.

"Jag också", sa Filip.

Alla satte sig på sin plats runt bordet.

Filip satt bredvid Josef. Filip gjorde korstecknet och sträckte ut handen mot Josefs.

"Så här ber vi hemma hos oss", sa Josef.

"Vi lägger armarna i kors, blundar, böjer ner huvudet och ber."

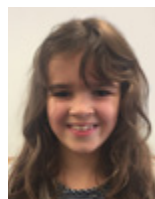
"Är det allt?"

"Det är allt."

"Lätt", sa Filip.

Josef blundade och log. Han var glad att han kunde be med sin vän. ●

Författaren bor i Kalifornien, USA.

Jag har vänner i skolan som är katoliker och muslimer, och vi är alla bästa vänner för det är så Jesus vill att vi ska behandla varandra.

Elizbeth A., 8 år, West Midlands, England

Vad betyder
"bordsbön"?

Rik på goda gärningar

De här tre kvinnorna från Nya testamentet hjälpte andra. Läs vad de gjorde och para sedan ihop bilderna. Vad kan du göra för att hjälpa någon i dag?

Priscilla och hennes man hade som jobb att tillverka tält. Hon undervisade om evangeliet med sin man. De kan ha haft kyrkomöten i sitt hem. (Se Apg. 18:26.)

Lydia sålde purpurfärg. Hon kände Anden och bestämde sig för att döpas. Hon lät lärjungarna bo hemma hos henne när de var på resande fot. (Se Apg. 16:14-15.)

Tabitha gav till de fattiga och sydde tunikor och mantlar till behövande. När hon dog uppväckte Petrus henne från döden. (Se Apg. 9:36, 39.) ●

Den här sidan stöder sidan 108 i
Kom och följ mig – för enskilda och familjer.

Vår tids pionjärer

Frimodigt ♩ = 69-76

Text och musik: Ruth Muir Gardner
Arr: Vanja Y. Watkins

F

1. Du slip - per att dra en
(2. Men) du mås - te ock - så

C7 **F**

kär - ra, läm - na din fa - milj; du
vand - ra ut - i tro och mod och

C7 **F7** **Gm**

slip - per gå hund - ra - sex - tio mil, du
le - va rätt på vår Her - res sätt, du

C7 **1. F** **2. F**

kä - ra pi - on - jär! 2. Men
kä - ra pi - on - jär!

Hej från Kambodja!

Hej, jag heter
Paolo. Och det
här är Margo.

Vi ska besöka
Kambodja. Det här har
vi lärt oss:

Kambodja
är ett land i Sydost-
asien. Omkring 15
miljoner människor
bor där, och cirka
14 000 av dem
är medlemmar i
kyrkan.

Här är en kambodjansk
Mormons bok. Det kam-
bodjanska språket är
khmer. Alfabetet har 74
bokstäver – de flesta av
något alfabet i världen!

De här medlem-
marna i kyrkan
hälsar på varandra
på det traditionella
kambodjanska
sättet som kallas
sampeah. Ju högre
man håller hän-
derna desto mer
respekt visar man.

De flesta barnen i
Kambodja kommer till
skolan och kyrkan
genom att åka
motorcykel med
en förälder. Eller
så tar de en
tuk tuk – en
vagn som
dras av en
motorcykel.

Förra året tillkännagav president Nelson att Kambodjas första tempel skulle byggas i huvudstaden Phnom Penh! Templet kommer att göra det möjligt för familjer som den här att besglas för evigheten.

Många primärbarn i Kambodja är de enda kristna barnen i sin skola. Det är för att de flesta i Kambodja praktiserar buddism. Deras religion lär dem att vara ärliga, fridsamma och visa. Här är ett känt buddistmonument i Kambodja som människor från hela världen kommer för att se.

I mycket av den kambodjanska maten används *prahok*, en sur och salt fiskpasta. De här medlemmarna i kyrkan lagade en stor kastrull soppa som de åt tillsammans i stavscentret mellan generalkonferensmötena.

Tack för att du utforskade Kambodja med oss. Vi ses nästa gång!

Möt några av våra vänner från Kambodja!

Jag känner mig mycket glad när jag lyder Gud.
**Sineth B., 6 år,
Kampong Thom,
Kambodja**

När jag hade fått lektionerna av missionärerna hemma döptes jag, och jag är så glad!
**Sina B., 8 år,
Kampong Thom,
Kambodja**

**Är du från Kambodja?
Skriv till oss! Vi vill gärna
höra från dig.**

Pionjären Mara

Jessica Larsen

(Baserad på en sann berättelse)

Oktober 2018, Phnom Penh, Kambodja

Mara knäppte knapparna på blusen och tittade sig i spegeln. Det kändes konstigt att ha söndagskläder på sig på en lördag, men det här var en speciell lördag. Det var generalkonferens!

"Ser du fram emot kvinnornas möte?" frågade Mak (mamma). Hon borstade Maras hår med snabba, lätta tag. "Jag vill att du ska försöka lyssna så mycket du kan."

"Ja! Jag hoppas de berättar om pionjäreterna!" Mara gillade sådana berättelser mest.

"Det kanske de gör", sa Mak. "Visste du att din pappa är en pionjär?"

Mara var förvirrad. Hennes pappa hade aldrig dragit en handkärra.

"Hur är han en pionjär?" frågade hon.

Mak nickade mot fönstret och ån. "Han fiskade där när han träffade missionärerna. Han var den första i sin släkt som döptes", sa Mak. "Det gör honom till pionjär! Nu ska vi se var din farmor är."

Yiay (farmor) väntade på dem i vardagsrummet. Maras familj och hennes farföräldrar bodde tillsammans. Yiay hjälpte till att ta hand om Mara efter skolan när hennes föräldrar jobbade. Nu stod Yiay vid mopeden som brukade ta dem runt staden.

"Kyrkan har bara funnits i Kambodja i 25 år", sa Mak till Mara när hon öppnade dörren och ledde upp mopeden på vägen. "Så vi är alla pionjärer. Du också!"

"Hur är jag en pionjär?" undrade Mara när hon satte sig på mopeden. Mak körde mopeden med Yiay längst bak och Mara i mitten. Mara höll i sig hårt när de sick-sackade sig fram på den myllrande gatan.

När de åkte förbi ett café svepte doften av te över dem. Nästan alla här drack te. Men inte Mara. Hon följde Visdomsordet. Mara log brett. Det var ett sätt hon var pionjär på!

När mopeden rundade ett hörn såg Mara en *wat*, ett buddisttempel. Det röda spetsiga taket höjde sig över de andra byggnaderna. Munkar med rakade

huvuden och orange klädsel satt och studerade på gårdsplanen.

Mara visste att de flesta i Kambodja var buddister. De trodde inte på Jesus Kristus. Men det gjorde Mara. "Det är ett till sätt jag är pionjär på", tänkte Mara. Och i dag skulle hon få lyssna på profeten!

När mopeden vek in på kyrkans parkeringsplats såg Mara många kvinnor som kommit dit. Några hade gått eller kört moped. Andra kom med *tuk tuk*, en liten vagn som dras av en motorcykel. Många av kvinnorna var klädda i vanliga kjolar, som Mara. Och några hade *sampot* på sig, en vacker lång kjol av färggrant tyg.

Mara, Mak och Yiay satte sig i sakramentssalen med de andra kvinnorna. Konferensen hade hållits en vecka tidigare i Salt Lake City i USA. Men nu kunde människorna i Kambodja se utsändningen på khmer. Mara pratade både engelska och khmer hemma, och lärde sig även franska i skolan. Men många kambodjaner pratade bara khmer.

Den första talaren sa inget om pionjärerna. Men sedan berättade den andra talaren om när hon gick uppför en brant jordstig på vägen hem från skolan. Den kallades "pojknas stig" och ibland tog hon av sig skorna och gick barfota. Hon ville göra svåra saker så att hon kunde vara som en pionjär! Mara log när hon tänkte på alla de sätt *hon* kunde vara en pionjär på.

Den sista talaren var profeten. Han stod rakryggad. Mara lyssnade extra noga. "Jag uppmanar er att läsa hela Mormons bok före årets slut" sa han. "Då öppnas himlarna för er. Och Herren välsignar er."

Mara visste att det inte skulle bli lätt att läsa hela Mormons bok. Hon tittade på kvinnorna runt omkring sig. De hade alla valt att följa Jesus Kristus. De hade alla kommit i kväll för att lyssna på profeten. Hon skulle följa profeten precis som de. Hon skulle vara en pionjär! ●

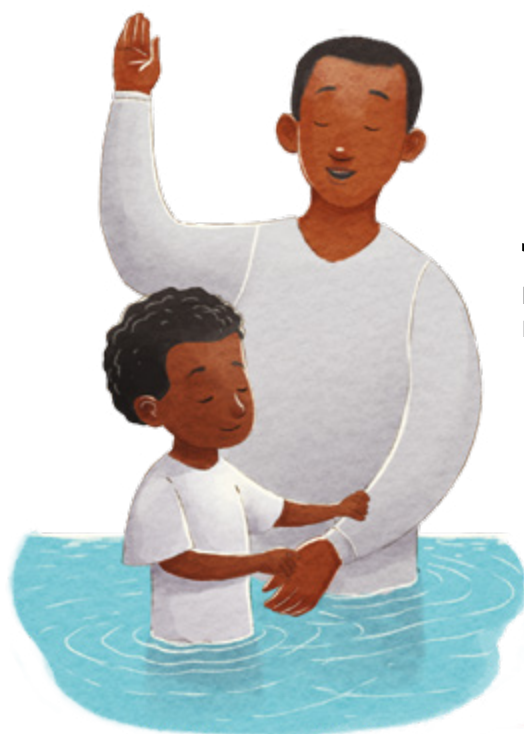
Författaren bor i Texas, USA.

Under generalkonferensen i oktober 2018 tillkännagav president Russell M. Nelson också att ett tempel skulle byggas i Kambodja!

Jag är kristen!

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar

När jag döptes och konfirmerades tog jag på mig Kristus namn. Det betyder att jag väljer att följa honom och försöker göra det som är rätt.

Jag är kristen! Jag tror på att Kristus är Guds enfödde Son – Fridsfursten, den gode herden, livets bröd, den Helige.

Jag är kristen! Jag läser skrifterna varje dag och lär mig om hans liv, hans underverk, hans lärdomar, hans eviga offer.

Jag är kristen! Jag vill att världen ska veta att Jesus dog för dem. Tack vare att han gav sitt liv för oss får vi leva igen!

Jag är kristen! När min själ har sårats av synd eller jordiska bekymmer vänder jag hjärtat mot Jesus och vet att han är där.

Jag är kristen! Jag använder det jag har till att hjälpa behövande vänner. Jag försöker göra det som Kristus skulle göra. Jag följer i hans spår.

Jag är kristen! Jag förlåter dem som väljer att göra det som är fel. Jag tycker om frid och vänskap och hjälper andra att hålla sams.

Jag är kristen! Jag minns Kristus på det sätt som han har bett oss göra: Jag tar sakramentet varje vecka och lovar att vara sann.

Jag är kristen! Jag visar redbarhet också när jag är själv. Jag är ärlig, modig och dygdig. Du kan lita på mig.

Jag är kristen! Jag älskar Jesus Kristus av hela mitt hjärta. Det är sant! Nu är det din tur – berätta vad det innebär för dig att vara kristen! ●

VISSTE DU DET HÄR?

Namnet "kristna" användes först i Nya testamentet för att beskriva de människor i staden Antiokia som följde Jesus. Du kan läsa om dem i Apg. 11:26.

''Kommer du på mitt dop?''

Rebecca Hogg och
Eric B. Murdock

(Baserad på en sann berättelse)

*"Ingen får förakta dig för att du är ung,
utan var ett föredöme för de troende"*

(1 Tim. 4:12).

Oliver kunde knappt bärga sig tills det hade gått en vecka. Nästa vecka skulle den stora dagen komma som han hade väntat på sedan han var fyra. Han skulle döpas.

Oliver var så ivrig över sitt dop att han ville ropa ut det från hustaken så att hela England kunde höra! Han såg fram emot att berätta det för sin vän Dylan i skolan.

"Jag kan inte fatta det. Min dopdag är nästan här – *äntligen!*" sa Oliver. "Det kommer att bli toppen!"

"Jag trodde att det bara var bebisar som blev döpta." Dylan såg förvirrad ut.

"Barn måste vara minst åtta för att döpas i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sa Oliver. "Det är min kyrka."

Oliver ville ropa ut
det från hustaken
så att hela England
kunde höra!

"Coolt", sa Dylan.

Plötsligt fick Oliver en tanke. "Vill du komma på mitt dop?"

"Visst", sa Dylan. "Men jag måste fråga mina föräldrar först."

"Okej!"

Oliver var glad att Dylan kanske skulle komma på hans dop. Det gav honom en idé till. "Jag vill inte att bara *en* vän ska komma på mitt dop. Jag vill bjuda dit så många jag kan!" Oliver rusade hem och berättade för mamma att han hade en plan.

På fastesöndagen före sitt dop började Oliver med sin plan. Han bar sitt vittnesbörd vid talarstolen och sa sedan: "Jag ska döpas nästa lördag och jag vill att alla ska komma! Kan ni bjuda med någon till mitt dop som ni känner som inte är medlem eller som inte kommer till kyrkan?" Han kände sig som en missionär. Han tyckte verkligen om den känslan!

Under veckan som följde bjöd Oliver vänner, släktingar och lärare till sitt dop.

"Det skulle betyda mycket för mig om du kom!" sa han till dem.

När lördagen närmade sig började Oliver undra hur många det var som faktiskt skulle komma. Tänk om alla var för upptagna eller inte ville komma!

Han bad en kort bön om att minst fem av de personer han hade bjudit dit skulle komma. Sedan slutade han bekymra sig för det. Han visste att han hade gjort något bra bara genom att bjuda dit dem. Förresten så var dopet det viktigaste med den dagen.

När Oliver kom till kyrkan på dopdagen kunde han knappt tro sina ögon. Många av hans vänner var där för att stötta honom. Han såg till och med flera som han inte kände. Han vinkade när Dylan kom in med sina föräldrar.

När det var dags för själva dopet klev Oliver ner i det varma vattnet. Hans pappa tog hans hand så som de hade övat. Sedan sa han den korta dopbönen och sänkte ner Oliver i vattnet. Innan Oliver visste ordet av stod han upp igen – plaskvåt och med ett stort leende på läpparna. Han visste att han hade följt Jesus exempel.

När Oliver hade bytt till torra kläder konfirmerade pappa och några andra män honom som medlem i kyrkan och gav honom en speciell välsignelse där de uppmanade honom att ta emot den Helige Anden. Efteråt frågade Oliver om han fick bära sitt vittnesbörd.

"Tack så mycket för att ni har kommit för att stötta mig på min speciella dag. Det betyder så mycket för mig", sa Oliver. "Jag är tacksam för mitt dop, och jag tror på att det här är Kristus kyrka på jorden."

Efteråt kom många fram och gratulerade Oliver.

"Tack för att du bjöd hit mig!" sa Dylan. "Det kändes bra."

"Alla har varit så snälla!" sa Dylans mamma. "Vi känner oss mycket välkomna."

Den kvällen satte sig pappa ner på Oliver's säng. "Vilken härlig dag!" sa pappa.

Oliver nickade. "Jag är glad att jag kunde dela den med mina vänner." ●

Författarna bor i Kent, England och i Utah, USA.

Äldste Christofferson besöker Filippinerna.

Äldste D. Todd Christofferson och syster Kathy Christofferson besökte kyrkans medlemmar i Filippinerna. Det är ett land som består av över 7 000 öar. Och det finns över 770 000 medlemmar i kyrkan!

Äldste Christofferson sa att om man besöker Filippinerna så kommer man hem med ett leende på läpparna!

Många medlemmar från Filippinerna – särskilt unga kvinnor – går ut som missionärer. Äldste Christofferson sa att de är kända för att vara bra på att lära sig språk.

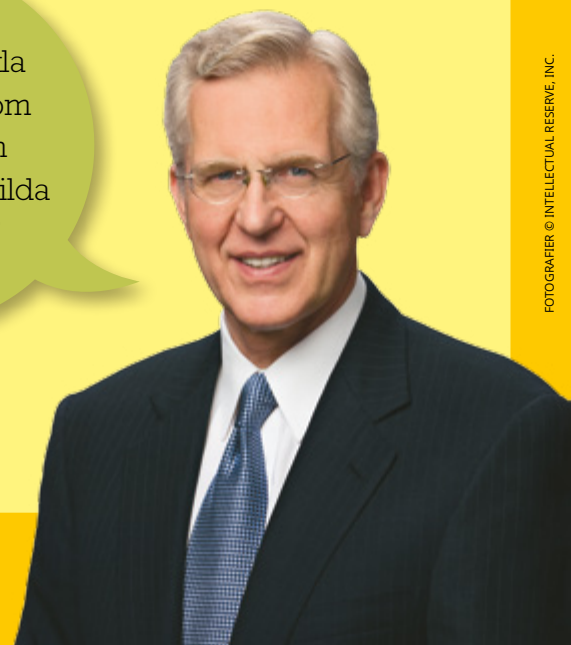
Äldste Christofferson sa:

Var vänliga och ta hand om andra. Det är det som tjänande är.

Följ evangeliet till fulla!

Sprid evangeliet till andra.

”Det är de enkla gärningarna som gör en enorm skillnad för enskilda och familjer.”

Hitta dem!

Maria och Daniel från Filippinerna tycker om att hjälpa sin *lola* (farmor). I dag turades de om att köra henne i rullstolen genom parken medan hon berättade för dem om missionären som döpte henne. Se om du kan hitta nio saker som Maria och Daniel kan behöva som missionärer en dag.

psalmbok

slips

finskor

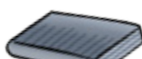
tandborste

skrifterna

penna

dagbok

mugg

finskor

Visa och berätta

**Alžběta K., 7 år,
Zlín-regionen, Tjeckien**

Jag har en vän
som jag träffade
på stranden
på ett lov.
Vänskap är en
underbar gåva
från vår himmelske Fader!
**Terezka J., 6 år, Zlín-regionen,
Tjeckien**

Jag är ett Guds
barn. Han
älskar mig.
**Nahomie K.,
3 år, Kasai-
Occidental-
provinsen,
Demokratiska
republiken
Kongo**

Jag vill dela med mig
till alla.
**Verlann N., 8 år,
Tarlac, Filippinerna**

Jag tycker om att ge kramar till
andra.
Ethan L., 6 år, Occitanien, Frankrike

Titta vad vi gjorde till
snällhetsträdgården!
**Abnahia och Jatziel G., 5 och 7 år,
Puerto Rico**

När jag var liten
var jag rädd för
vatten. Jag var rädd
fastän alla sa att jag
inte behövde oroa mig.
Missionärerna sa att
Jesus Kristus döptes för
att vara ett gott exempel, och då kände jag
att rädslan försvann. När jag döptes var jag
jätteglad!
Sarah T., 11 år, Île-de-France, Frankrike

Äldste
Taniela B. Wakolo
i de sjuttios kvorum

"Ni måste ta på er Kristi namn, vilket är mitt namn" (3 Ne. 27:5).

Jag föddes i Fiji. Mina föräldrar var inte medlemmar i kyrkan, men de gick i en annan kyrka.

När jag blev vuxen gifte jag mig med Anita. Hon var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon bad hela tiden missionärerna att komma förbi och träffa mig.

En dag sa jag till dem att de kunde komma på middag de tre kommande kvällarna. Jag sa att de bara fick använda Bibeln till att besvara mina frågor. Deras svar var perfekta. Den tredje kvällen ställde de en fråga till *mig*.

"Om du hade en mataffär, vad skulle du då kalla den?"

"Jag skulle kalla den Familjen Wakolos mataffär eftersom det är min affär", svarade jag.

"Vem borde en kyrka namnges efter?" frågade de.

Det var en jättebra fråga. Och jag visste svaret av hela mitt hjärta och hela min själ. Den sanna kyrkan skulle namnges efter Jesus eftersom det är hans kyrka. Och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade fått sitt namn efter honom!

Jag hade bara en fråga till: "När får jag döpas?" En vecka senare blev jag det.

När jag döptes tog jag på mig Jesu Kristi namn. Det betyder att jag blev medlem i hans kyrka och lovade att följa honom. Jag försöker göra mitt bästa varje dag för att leva som han gjorde. Jag vet att det här är Jesus Kristus sanna kyrka. ●

Det är HANS kyrka

Jesus sa att vi ska dela med oss av evangeliet

När Jesus hade dött och uppstått besökte han sina lärjungar.
Han sa att de skulle lära alla människor att följa buden och döpas.

Nu var Petrus profet och skulle leda kyrkan på jorden. Jesus lovade att den Helige Anden skulle vara med dem.

När Jesus hade undervisat sina lärjungar steg han upp till himlen.

Lärjungarna började resa och undervisa människor i olika länder.

Jag kan också dela med mig av evangeliet.
Jag kan vara en bra vän och stå för det som är rätt! ●

*Läs om vad Jesus lärde i Matteus 28 och
Apostlagärningarna 1.*

Jesus vill att jag delar med mig av evangeliet

Kära föräldrar!

Jesus uppmanade sina lärjungar att ta evangeliet till "hela världen" (Mark. 16:15). Månadens nummer kan ge din familj idéer om hur ni kan dela med er av evangeliet var ni än bor. Om alla delade med sig av berättelserna i den här tidningen till en person, tänk då så många fler som skulle lära sig om Jesus! Här är några frågor ni kan samtala om när ni läser varje berättelse:

- Finns det någon vi kan bjuda med till Primär, till ett dop eller till en aktivitet i kyrkan?
- Vad kan vi som familj göra den här månaden för att dela med oss av evangeliet genom vårt exempel?
- Vet våra vänner och grannar om att vi är kristna?

Markera som familj alla gånger i de här berättelserna som någon delar med sig av evangeliet. Gör sedan en missionsplan för familjen. Och låt oss veta hur det går!

Låt oss fylla världen med det som är gott!

Vännen

New Friend section
50 E. North Temple St.,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84150,
USA

liahona@ldschurch.org

**Hitta Liahonan som är gömd
i tidningen!**

INNEHÅLL

- V2** Från första presidentskapet: Sprida evangeliet
- V4** Be med Filip
- V6** Rik på goda gärningar
- V7** Sång: Vår tids pionjärer
- V8** Hej från Kambodja!
- V10** Pionjären Mara
- V12** Jag är kristen!
- V14** Kommer du på mitt dop?
- V16** Apostlar runtom i världen: Äldste Christofferson besöker Filippinerna.
- V18** Visa och berätta
- V19** Det är hans kyrka
- V20** Berättelser ur skrifterna: Jesus sa att vi ska dela med oss av evangeliet
- V23** Färgläggningssidan: Jesus vill att jag delar med mig av evangeliet

Vem tror du att du är?

Äldste Tom-Atle Herland, Norge

Områdessjuttio

I många länder över hela världen har dokumentärserien "Vem tror du att du är?" både fascinerat och engagerat tittare och deltagare. Många kända personer har varit med i serien, och de har blivit rörda när berättelser om deras förfäder har forskats fram och presenterats. Att de blir fascinerade och rörda är intressant, särskilt ur ett evangelieperspektiv. Utan hjälp av kompetenta släktforskare hade dessa kända personer inte kunnat få en så mäktigt upplevelse.

Vem tror du att du är? Vilka är dina förfäder? Självt är jag barn till konvertiter till kyrkan och evangeliet. Min far och mor gick med i kyrkan i oktober 1971. I februari 1972 döpte min far mig efter att jag hade fyllt åtta år. Min far, som var en mycket trofast konvertit till kyrkan, började tidigt utföra släktforskning och har gjort arbete för många tusen av våra förfäder. Min far arbetar fortfarande med sin släktforskning, trots att han är 83 år gammal. Jag själv har just börjat hitta namn på min mors sida av släkten. Min mor dog 1998, och även om mycket arbete redan var gjort finns det fortfarande mer att göra. Mitt mål är att se mitt namn lika ofta som jag ser min fars eller min frus namn på släktnamnkort när jag kommer till templet. Men om jag ska lyckas med det måste jag se till att få hjälp, precis som i dokumentären "Vem tror du att du är?" Min fru, en mycket ivrig släktforskare, hjälper mig

hitta namn. Utan hennes hjälp skulle det gå mycket sakta framåt. Om du är som jag och många andra: hitta någon som kan hjälpa dig med det här arbetet. Då åstadkommer du mer, du ser att dina förfäder hittas och att tempeltjänsten för din egen släkt blir gjord. Det känns underbart att utföra tempeltjänst. Det är särskilt underbart när jag går igenom templet för en av mina egna förfäder som jag själv har arbetat för att hitta eller läsa om.

President Nelson höll ett fantastiskt tal under aprilkonferensen 2018 som hette *Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv*. I det talet sa han något riktigt intressant som har betytt mycket för mig sedan dess: *"Inget öppnar himlarna på riktigt samma sätt som kombinationen av ökad renhet, noggrann lydnad, uppriktigt sökande, att man dagligen mättar sig med Kristi ord i Mormons bok, och regelbunden tid som viks åt tempeltjänst och släktforskning."* [Kursivering tillagd.] Låt oss följa profeten. Låt oss ta med våra förfäder till templet.

Under senare decennier har vi sett stark tillväxt i byggandet av nya tempel. När det nu är lättare att komma till templet är det mycket viktigt att du och jag kommer dit ofta. En trofast kvinna i kyrkan kom till mig en gång när jag tjänade som stavspre-sident och sa att det hade varit länge sedan hon var i templet. Hon hyste blandade känslor för

templet. Jag sa till henne att det inte var något problem. Jag kände själv andra som delade hennes känslor. Jag frågade om hon ville komma med oss på en veckolång resa från Norge till templet i Stockholm, men bara vara med på en session. "Bara en session om dagen?" frågade hon mycket förvånad. "Nej", sa jag, "bara en session på hela veckan! Känn efter vilken dag du känner dig mest dragen till templet, och gå bara på en session den dagen. Under de andra dagarna kan du promenera runt templet och göra sådant som gör att du känner dig nära Kristus." Det gjorde hon, och det var början på en förändring i hennes relation till templet.

Vem kan hjälpa dig hitta dina förfäder? Vad kan du göra för att regelbundet komma till templet?

"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."¹ ■

FOTNOTER
1. Johannes
3:16.

Äldste
Tom-Atle Herland

Dags att uppdatera din beredskap?

"Ty se, det är inte lämpligt att jag skall befalla i allt, ty den som är tvingad till allt, han är en lat och oförständig tjänare. Därför får han ingen lön" (L&F 58:26).

Kanske var det detta skriftställe som inspirerade tre bröder att år 2015 starta en Facebookgrupp med namnet "Beredskapsgruppen". Daniel Palm, Anders Stenkrona och Samuel Förnes ville skapa en möjlighet för svenska medlemmar i kyrkan att tipsa varandra om sådant som rör beredskap och hemförråd. Gruppen lägger upp mycket som är relevant i dessa sammanhang och har idag 538 medlemmar.

Beredskap har idag blivit ett stort intresse för många svenskar utan koppling till vår kyrkas långa tradition av förberedelse. Ansvariga för olika viktiga samhällsfunktioner har blivit mer vakna för hur dåligt vårt samhälle står rustat för eventuella krissituationer. Tidningar skriver artiklar om hur vi på

egen hand kan klara några dygn av exempelvis strömbrott. Man diskuterar också hur sårbart vårt kontantfria samhälle skulle vara vid olika typer av nathaverier. En känd matvarukedja har börjat sälja ett krispaket med hållbara matvaror som "ska hjälpa det svenska folket att vara bättre förberedda om krisen kommer". "Preppers – Sverige" är en Facebookgrupp med över 33 000 medlemmar som bygger på hörnpelarna krisberedskap, överlevnad, förberedelse och säkerhet. Många av våra vänner i Beredskapsgruppen är medlemmar även i denna grupp.

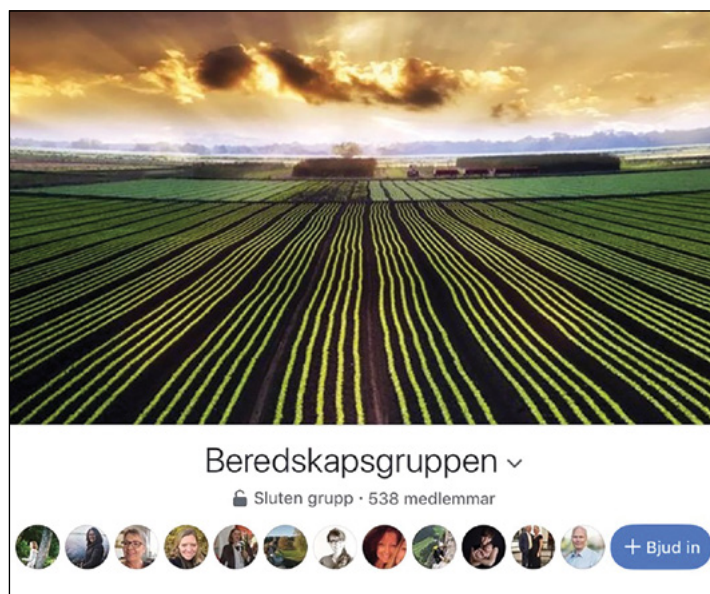
Ett intressant inlägg i Beredskapsgruppen från Daniel Palm kommer från SVT Nyheter Öst, där man berättar om hur Gotland utformar ett nytt totalförsvar. "Innan invasionsförsvaret monterades ner så var totalförsvaret väl utvecklat – här och var fanns beredskapslager med allt som samhället kunde tänkas behöva.

Men samhället har förändrats, lagren är borta, och för både myndigheter och privatpersoner gäller det att ha en beredskap inom flera områden" (Patrik Widegren, reporter). Försvarsdirektören på länstyrelsen på Gotland, Kicki Scheller, säger så här: "Det kan handla om kommunal vattenförsörjning och avlopp. Det kan handla om finansiella tjänster – hur funkar det när vi inte har sedeltryckeri och ingen har kontanter? Om man inte har ström så fungerar inte kortet i automaten och hur länge klarar sig Gotland då?"

I maj 2018 färdigställdes en broschyr med titeln "Om krisen eller kriget kommer". Den delades ut till alla svenska hushåll. Senast något liknande gjordes var 1961. På Dinsäkerhet.se kan du beställa fler exemplar av broschyren samt ladda ner dess innehåll för utskrift. På den hemsidan finns också fördjupad information om innehållet i broschyren.

Vilka råd har våra profeter och apostlar att ge i dessa sammanhang? I Evangeliebiblioteket, under Hjälp

i livet/Beredskap, hittar du två viktiga broschyrer i digital form, "Förbered allt som behövs – Familjens hemförråd" och "Förbered allt som behövs – Familjens ekonomi". Kyrkan har också en engelskspråkig hemsida som kan rekommenderas i arbetet med att vara väl förberedd: providentliving.org ■

Avlidna

Nils Erik Nilsson, patriark i Malmö stav och tidigare medlem av tempelpresidentskapet i Köpenhamns tempel, lämnade oss den 9 februari 2019, 83 år gammal. Han levde ett långt och gott liv tillsammans med sin älskade hustru Karin, som gick före honom hösten 2017.

Nils-Erik beseglade många brudpar i evigt äktenskap i templet. Detta gjorde han med stor ödmjukhet och passion. Så sent som en månad före sin bortgång i cancer beseglade han sitt sista par, till stor betydelse för de inblandade. Som patriark verkade han också ända fram till slutet.

Det fanns nog ingen i vår stav som inte kände sig älskad av Nils-Erik. Han hade en fantastisk förmåga att visa kärlek. Speciellt slog hans hjärta för våra ungdomar.

Förutom sitt engagemang i kyrkan har Nils Erik haft ett stort intresse för jakt, och i sin ungdom ingick han i svenska landslaget i brottning. Saknaden är stor efter både Karin och Nils Erik, men vi är många som är tacksamma över deras stora exempel och för den tid vi fått tillsammans med dem!

Anette Wagner

Eivor Linnea Hagman föddes 27 januari 1949 i Krylbo i Dalarna, och dog i sitt hem i Jönköping 19 februari

2019. Så mycket liv hon fick in på de sjuttio åren! Som barn älskade hon att tillbringa somrarna i Danmark med släktingar, och som vuxen återvände hon ofta med sin egen familj. Hennes fyra barn (Jonas, Jakob, Josephine och Johanna) och deras äkta hälfter älskar nu också västra Jyllands temperamentsfulla väder. Eivor var inte medlem i kyrkan när hon träffade sin framtida make Stellan på en dans i Göteborg, men hon blev snabbt en pelare i evangeliet. Eivor såg alltid kärt tillbaka på familjens fem år i Australien, och hon fortsatte att utforska världen. Till och med under de sju år hon blev behandlad för cancer reste hon till bland annat Israel – en mäktig erfarenhet. Hon var familjecentrerad och fiffig med både familjehistoria och med att skapa nya familjetraditioner, som Mormons bok-klubben för barnbarnen, morotstårta på Joseph Smiths födelsedag, Släktposten och familjebloggen (som höll en vidspridd familj i kontakt). Eivor var en positiv, varm och generös människa som brydde sig om och tog sig tid för andra, och vi strävar efter att följa i hennes fotsteg! ■

Angelica Hagman

Eivor Hagman

Nils Erik Nilsson med hustru Karin

Eivor och Stellan Hagman

Verktyg för medlemmar – LDS Tools

Kyrkan har tillgängliggjort en gratis app för din mobil som heter LDS Tools. Den kan du ladda ner från Google Play Store om du har en Androidmobil, eller från App Store om du har en iPhone.

Misstanken finns att LDS Tools är en underutnyttjad resurs bland svenska medlemmar och ämbetsmän. LDS Tools kan vara så mycket mer än en medlemslista med kontaktuppgifter. När informationen i LDS Tools är uppdaterad och korrekt är den ett fantastiskt verktyg för oss medlemmar.

Vem är nu min stödsyster? – Titta i LDS Tools!

Hur skriver jag till församlingens utsända missionärer? – Titta i LDS Tools!

När stänger templet? – Titta i LDS Tools!

Adressen till möteshuset i Karlskrona? – Titta i LDS Tools!

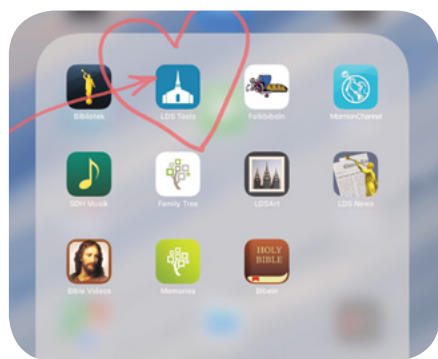
Har Eva Svensson något ämbete? – Titta i LDS Tools!

Vad heter den nya systemmissionären? – Titta i LDS Tools!

Kan vi planera en primäraktivitet för sista helgen i maj? – Titta i LDS Tools!

Man kan till och med få en påminnelse från LDS Tools när det är dags att förnya sin tempelrekommendation!

För ämbetsmän är LDS Tools anpassad så att man kommer åt information som rör ens egna ansvarsområden. När man sedan blir avlöst har man inte längre tillgång till denna information. Den som inte vill ha varken sin

kontaktinformation eller sitt foto publikt i LDS Tools kan göra sin information osynlig för alla utom de lokala ledarna.

I samtal med Thomas Hartmann, en ny medlem i Malmö stav, kom ett behov fram som man kanske inte tänker på. "Vilken välsignelse det hade varit om alla hade sina fotografier i Tools! Då hade jag snabbt kunnat lära mig namnen på medlemmarna i församlingen." Thomas hustru Tisha Klemetz, som har varit medlem länge men som nyligen bytte församling, höll med honom med stor emfas. Hon saknade också möjligheten att kunna identifiera sina nya syskon via foton i LDS Tools. När man varit medlem länge i en församling tänker man inte på hur svårt det kan vara för den som kommer utifrån att få ordning på alla nya ansikten, förstå vem som är gift med vem och vilka ungdomar som hör ihop med vilka föräldrar. Missionärer är en annan grupp som uppskattar när församlingens uppgifter i LDS Tools är korrekta och när det finns fotografier på medlemmarna de ska lära känna.

En del enheter har tagit hjälp av sina ungdomar för att bistå dem som behöver stöd i att skaffa det konto som behövs för att komma in i LDS Tools och i andra viktiga funktioner som exempelvis Family Search. Ungdomarna kan också få i uppgift att hjälpa "IT-svaga" medlemmar att lägga in sina fotografier i Tools.

Låt LDS Tools bli din verktygslåda! ■

Ett glatt återseende

Inger Höglund

På en återträff för missionärer i Utah i höstas fick Bengt Höglund en fråga från en tidigare missionär: "Känner du möjligen Jack Wirén?" "Javisst gör jag det, han är gift med min syster!" David Bagley berättade att han var den som undervisade och konfirmerade Jack när han var missionär i Sverige 1962–1964. Han tjänade i flera grenar under de här åren, började i Malmö och slutade i Södertälje.

Han berättade också den här kvällen att han planerade att snart komma tillbaka till Sverige. Ett år tidigare hade han blivit änkling och nu ville han tjäna i templet

i Stockholm. Hans sex barn var förstas vuxna och han hade blivit pensionär.

Så nu är han här och han har förstas träffat Jack och hans fru Birgith. I församlingen i Västerhaninge, som han nu tillhör, finns också deras son med familj. När Jacks barnbarn Olivia nyligen döptes blev David speciellt inbjuden att vara med och också delta i konfirmationen. Då träffade han också Jacks dotter Alexandra Parker med familj.

För David Bagley att komma tillbaka efter 55 år och se frukterna av sitt missionsarbete är naturligtvis härligt. Och att det nu finns ett tempel här att tjäna i gör det ännu bättre. ■

David Bagley och Jack Wirén tillsammans med Jacks barnbarn Olivia

Familjeträff vid Olivias dop

BENGT HÖGLUND

Avresande missionärer

Saga Ståhlberg från Västerhaninge församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i Kanadamissionen Calgary. Saga är dotter till Olle och Jennie Ståhlberg.

Vi välkomnar alla blivande missionärer och deras familjer att skicka bild och information till Liahonas lokalredaktör för publicering så fort kallelsen har kommit. Förutom bilden behöver vi namn på fotografen som tagit bilden, namnet på missionären, missionärens församling/gren, namnet på missionen missionären

kallats till, samt missionärens föräldrars namn (ta gärna med mammas flicknamn). Vi tar gärna emot samma information från hemvändande missionärer. Från dessa vill vi ha två bilder från missionen där minst en av bilderna visar missionären i närbild. Samma rutin gäller givetvis för seniormissionärer och för ungdomar som ska verka som volontärer för kyrkan.

Skicka till: terez.nilsson@gmail.com ■

Saga Ståhlberg

FRIDA STÅHLBERG

Hemvändande missionärer

Leo Söderberg från Västra Frölunda församling i Göteborg har kommit hem från sin mission. Han har verkat i Coloradomissionen Denver Syd. Leo är son till Örjan och Lydia Söderberg.

Oscar Krylborn från Västerhaninge församling har kommit hem från sin mission. Han har verkat i Ungern/

Rumänienmissionen där han talat rumänska. Oscar är son till Jonas och Heléne Krylborn.

Emma Sinclair från Lunds församling har kommit hem från sin mission. Hon har verkat i Hawaiimissionen Honolulu. Emma är dotter till Thane och Camilla Sinclair. ■

Vägen hem – Musikalisk magi och nostalgi

Terez Nilsson

lokalredaktör

Jag kliver in i möteshuset i Gubbängen och känslan är där. Känslan av spänning och förväntan, känslan av gemenskap och glädje. Det ska spelas musikal och jag smiter in bakom avskärmningen för att få samtala med och fotografera de medverkande. Jag träffar Erica Stenkrona och Suzan Vennerholm, mina kära vänner från studietiden i Göteborg. Genom Erica och Suzan blev jag som nittonårig stockholmska "adopterad" av familjen Hedberg. Pappa Arne var en underbar institutlärare och tillika stavspresident, och strax drogs jag in i Gunnels arbete med musikalerna och en sjungande stavsmisionärsgrupp som gjorde framträdanden runt om i staden. Jag spelade piano på våra musikafnär, jag fick vara med i musikalorkestern och så småningom stod jag även på scenen själv. Jag kom snabbt in i en betydelsefull gemenskap. Många ungdomar var liksom jag involverade i detta arbete. Jag minns när Gunnel bad oss be för att vi skulle få hjälp med ljuset av någon som hade lite erfarenhet. Då blev snart Roger Christiansson, som jobbat med ljussättning på en stadsteater, medlem i kyrkan. En basist och trumpetare vid namn Ove Gunnarsson drogs också in i arbetet. Så glada vi var när Ove valde att döpas. Peter Edvinsson, en nyligen hemkommen missionär med studier att slutföra i

JEAN-LUC LAZORE

Leo Söderberg

Emma Sinclair

LYDIA SÖDERBERG

Oscar Krylborn

SYDNEY WOOTTON

Kilauea, Hawaii

Malena Lystad; vid mixerbordet Rolf Hägglund med assistent och dotter Johanna Höglund; Johanna Stenberg och Freja; pianist Tony Knutsson; Allen Keann. Från den viktiga publiken: Nancy Bertilson och Liseanne Keann.

Peter Stegeby, Caroline Höglund, Maria Hagman sminkar Astrid, Erica Stenkrona, Ingemar Gleissman, Joseph Bautista

Göteborg, stod vid Gunnels sida som skicklig kompositör och musiker.

Nu stod de där, Suzan och Erica, axlande stora delar av ansvaret för denna musikal. Suzan hjälpte till med musiken och Erica hade jobbat som förr med kostymer och dans. Även "lillebror" John Hedberg hade en viktig roll i musikalen. Med svårtat skägg kom han in i mitten av skådespelet och misshandlade missionären August, gestaltad av Abel Falk. Vad gäller kostymerna måste vi också här nämna Ludmila Jakobsen, som lagt ner ett ofantligt sömnadsarbete på både denna och tidigare musikaler.

Gunnel själv kunde inte vara på plats i Gubbängen av hälsoskäl. Men när musikalen hade premiär hemma i Örebro var hon med. Det har varit roligt att se hur Gunnel använt ny teknik som inte fanns med på "min tid".

Vackra bilder visades i bakgrunden som en del av scenografin och arbetet med den framväxande musikalen skildrades i ord och bild i en blogg, till glädje för oss musikalentusiaster. (vagenhem2019.blogspot.com)

Bakom scenen träffade jag bland andra Malena Lystad från Örebro för-samling som spelade Amalia, en av de bärande rollerna. Den här musikalen var den tredje uppsättningen för Malena som älskar att vara en del av detta arbete. Hennes lilla dotter Josefin hade också fått en liten roll. Man märker verkligen att arbetet med Gunnels musikaler fortsätter att ha stor personlig betydelse för deltagarna. Jag fascinerades över alla duktiga sångare Gunnel hade kunnat engagera till uppsättningen. Jag önskar jag kunde nämna var och en som med sina talanger bidrog till detta härliga projekt.

Jag kan bara gratulera de medverkande som valt att hjälpa till med ännu en uppsättning av Gunnels andliga och färgsprakande musikaler. ■

Ett samtal med Gunnel Hedberg

Erica Stenkrona, dotter

Så länge jag kan minnas har min mamma gjort olika musikaliska program. När president Spencer W. Kimball besökte områdeskonferensen i Köpenhamn 1976 var jag en av 80 flickor som skred genom auditoriet i ett storslaget Luciatåg. Luciatåget var ett av inslagen i ett nordiskt kulturprogram där mamma och pappa (Arne Hedberg) ansvarade för den svenska delen.

Den första musikalen mamma skrev hette Ett arv att förvalta (1977), en pjäs i fyra akter med uppdiktade historier om pionjärtiden. Genom åren har det blivit cirka 18 musikaler i olika former.

Gunnel Hedberg i skrivarhörnet med två av barnbarnsbarnen

Erica: Hur kom det sig att du började skriva musikaler?

Gunnel: Jag blev kallad som stavsmissionär med uppgift att skriva korta musikteateravsnitt för att användas i missionsverksamheten. Oftast handlade det om en princip som skulle illustreras.

Erica: Hur går det till när du skriver manus? Varifrån kommer din inspiration?

Gunnel: Inspiration kommer på lite olika sätt. Regnbågen, historien om en liten flicka som flyger upp till regnbågen och där lär sig hur mycket hon är värd, kom till då jag och min man, som då var stavs-president, åkte hem till en familj som förlorat sin baby i plötslig spädbarnsdöd. I familjen fanns en liten pojke som inte förstod vad som hänt hans syster. Jag hittade på en saga om flickan som nu var i himlen, en härlig plats full med äventyr. Den kunde han ta till sig. Sedan gjorde jag om sagan till en musical.

Storyn till de historiska musicalerna – Vägen hem, En sång för min själ, Följ din stjärna och Fånga livet – fann jag i det rika material som Birgitta Wennertlund samlat på sig från dokument i kyrkans historiska arkiv. En dramatiserad version är inte biografisk. För det första måste jag hitta på alla repliker. Men händelseförloppet följer dagboksanteckningar och jag diktar inte ihop de mirakulösa saker som hänt. I pionjärernas berättelser (dagboksanteckningar) finns många "övernaturliga" händelser nedtecknade som är mycket fina. Ett exempel från "Vägen hem" är när Ida, som varit död i många år, visar sig för en missionär och ber honom besöka hennes familj.

Birollerna är helt uppbyggda för att få dramaturgin att fungera. När jag skapar tar olika personer plats på scenen i mitt huvud. Jag hör vad de säger och ser hur de beter sig. Ibland protesterar de mot mina ordvändningar och säger: "Så skulle jag aldrig uttrycka meg!" Då följer jag inspirationen och låter samtalet ta en annan vändning. Det är högst påtagligt och mycket roligt.

Erica: Vad har det betytt för dig att skriva och sedan arbeta med uppsättningarna av musicalerna?

Gunnel: Att skapa en musical är nästan tvingande för mig. Jag ber mycket om både utformning och vilka som skall fylla rollerna. Det är väldigt roligt, det ger mig energi. Jag drar igång något. Men så går "beslutsamhetens friska hy ... i eftertankens kränka blekhet över" och jag tänker: Vad har jag dragit igång? Tänk om jag är alldeles fel ute.

Varje musicalgrupp som jag arbetat med har varit fantastisk. De jobbar på. Vad som är mycket speciellt är att se skillnaden mellan ett genrep och en föreställning. Vi kan rent påtagligt se hur änglarna hjälper oss och lyfter oss högt över vår egen förmåga. Det är lika fantastiskt varje gång. För vi är amatörer utan utbildning men ändå kan resultatet bli så bra. Det har lärt mig att sätta min lit till Herren. Om jag gör vad jag kan så gör han resten!

Dessutom har jag haft en enastående tur att få samarbeta med personer som har skrivit bra musik. Det råder ett speciellt förhållande mellan text och musik. Jag har mest arbetat med Peter Edvinsson. Övriga låtskrivare är Terez Nilsson, Neil Baker, Isac Gerrbo och Daniel Blomberg. Det är många som

skriver musik nu, så det borde bubbla fram musikaler.

Erica: Slutligen, vilka råd kan du ge till någon som sitter på sin kammare och har en idé som han eller hon vill utveckla till något konstnärligt?

Gunnel: Skriv på! Var beredd att skriva om manuset när du märker att det inte fungerar på scen. Tålamod är ett måste. När det är dags för repetitioner, kom då ihåg att människor alltid är viktigare än program, det vill säga gräla inte och bli inte sur när allt inte går som du tänkt. Allt blir bra till slut!

Här slutar vårt samtal. Jag är mycket tacksam att jag växte upp i en familj som sjöd av kreativitet. Tack vare mammas idoga arbete med att skriva och sätta upp musikaler har jag själv

Från Gunnels tidigare produktioner

fått medverka i olika roller: strålkastarskötare, scenograf, kostymdesigner, koreograf och dansare. Det har varit mycket roligt och varit ett fantastiskt sätt att få utveckla mina talanger. Tack mamma, du är bäst! ■

Fotnot: Musiken "Vägen hem" uppfördes första gången hösten 1999 i Örebro och Gubbängen. Sommaren 2002 spelades den i Västerhaninge och nu senast under mars månad i Örebro och Gubbängen.

Med gemensamma krafter

Gabriel Förnes, tekniker, Örebro församling

Att vara med i arbetet med musiken "Vägen hem" har varit precis som med allt tjänande man utför – tidskrävande, utmanande och otroligt givande. Musiken är ett fantastiskt sätt att använda sina talanger för att sprida evangeliet. Alla som hjälper till med musiken kan inte stå på scen. Men alla har en talang för något, och genom att använda de gåvor vi har fått från Gud så kan vi tillsammans, bakom och på scenen, skapa något som är större än summan av delarna. Denna musikal var ett fantastiskt tillfälle att bjuda in vänner och mindre aktiva för att ge dem en chans att känna andens maningar. Även medlemmar kan bli andligt uppbyggda av musiken – det kan jag själv vittna om.

Denna musikal har fått mig att uppskatta många saker, men dessa tre står ut:

1. Att min far tog emot missionärerna när de knackade på för så många år sedan. Precis som för familjen Roos kom många svårigheter för honom på grund av det valet. Men han säger fortfarande, så fort han får tillfälle, att det är det bästa val han har gjort. Tack vare det valet har jag förmånen att växa upp i en familj där evangeliet är en grundsten.

2. Att evangeliet är något unikt som kan skänka frid. Jag har alltid uppskattat evangeliet, men vissa saker tar man för givet. Som uppvuxen i kyrkan på 2000-talet har jag inte ägnat så mycket tanke åt detta med barndop eller avsaknaden av det. Att se familjen Roos sorg över att förlora sin dotter "till helvetet" eftersom hon dog innan hon blev döpt gör mig tacksam för kunskapen om frälsningsplanen som evangeliet ger oss. Det ger mig frid att veta att jag kan vara tillsammans med min familj i evigheten.

3. Vikten av tempelarbete för de döda. I musiken kommer Ida, som har varit död i 15 år, och säger till missionären August att hon och hennes farmor har väntat på att han ska komma till deras familj och predika evangeliet. Mina tankar går alltid till Malaki 4:6 när jag ser denna scen. Hur många andar är det inte som väntar på att vi ska sprida evangeliet till våra vänner och bekanta runt omkring oss, eller ta namn till tempel och döpas för dem? ■

Gabriel Förnes

TEREZ NILSSON

Prenumerera på *Liahona*

Så här gör man:

Sätt in 90 kr på bankgironummer 5270-5092

Skriv tidningens namn och språk: *Liahona* svenska.

Skriv namn och adress till den som ska ha tidningen.

Viktig information från distributionscentret:

Det tar tre månader från betalningen tills det första numret av *Liahona* dyker upp.

Man får inte längre en påminnelse när det är dags att förnya prenumerationen.

På baksidan av *Liahonas* bilaga Vännens omslag ser man när ens prenumeration går ut. För att prenumerationen ska löpa utan uppehåll behöver man göra en ny insättning tre månader innan den går ut. ■

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■